

PISMO CODZIENNE

INFORMUJE WSZYSTKICH O WSZYSTKIEM

NASZE ABC

Nowa konstelacja

Tworzenie się nowego układu sił politycznych w Europie, które się zarysowało w sposób bardzo wyraźny od chwili objęcia steru francuskiej polityki zagranicznej przez s. p. Barthou, ze śmiercią jego nie zostało bynajmniej przerwane, ale przeciwnie — doznało gwałtownego przyspieszenia.

Wskutek zamachu w Marsylii stanęła mianowicie na froncie wszystkich zagadnień europejskich sprawa Europy środkowej, którą Barthou odsuwał na koniec swej akcji, pragnąc wpiernić unormować sprawę wschodnią i pozyskać dla współpracy z Francją Sowiety. Bieg wypadków poszedł jednak po linii odmienną. Pokazało się, że najpilniejszą są właśnie sprawy środkowo-europejskie. Porozumienie między Francją a Włochami nie da się dłużej odkładać, jeśli sytuacja nad Dunajem nie ma zastrzyc się coraz groźniej.

Narazie sytuacja nie wygląda wprawdzie tak groźnie, jak można było sądzić przed paru dniami, kiedy wprost wisiało w powietrzu ultimatum Jugosławii do Węgier, jednakże nie przestaje w dalszym ciągu być poważną.

Wprawdzie akcja Jugosławii w Budapeszcie ograniczyła się narazie do zażądania tylko, zwykłą notą dyplomatyczną, pewnych wyjaśnień o osobach zamachowców, a odbyte po pogrzebie króla Aleksandra narady Małej Ententy i Ententy bałkańskiej zakończyły się zapowiedzią kontynuowania polityki pokojowej i oczekiwania na decyzję mocarstw, w których ręku spoczywać będzie ostateczny wyrok w zamordowaniu króla Jugosławii. Jedno i drugie więc dowodzi, że do bezpośredniego wybuchu konfliktu z Węgrami nie dojdzie. Mimo to temperatura polityczna wzrosła tak silnie, że byle co może ją znowu doprowadzić do wrzenia.

Narady Laval'a z Mussolinim będą stanowiły klucz do rozwiązania sytuacji. Fakt, że dojdzie do nich dopiero za półtora miesiąca, dowodzi, ile jeszcze trudno ści czeka Francję na tej drodze. Z drugiej strony zachowanie się Włoch po zamachu marsylijskim świadczy, że i z ich strony istnieje dążność do porozumienia. Zbyt wyraźne forytowanie w tej chwili Węgier przez Rzym byłoby w tej chwili laniem oliwy na ogień.

Z drugiej strony jednak i Francja nie mogłaby iść bez końca na politykę ustępstw, gdyż postawiłaby ona pod znakiem zapytania jej wpływy na politykę Europy środkowej, a bez tych wpływów system francuski równowagi europejskiej nie dałby się utrzymać. Rolę dyrygenta nad Dunajem objęłyby wówczas Niemcy.

Nie nadarmo p. Goering tak żywą rozwijał działalność podczas swego pobytu w Belgradzie. Słowa zaś premiera Gombosza, ogłoszone wczoraj, o „nowej konstelacji w Europie Środkowej”, dowodzą, że Węgry liczą silnie na udział Polski po ich stronie.

Czy w takich warunkach długo uda się utrzymać w Europie stan pokoju, staje się rzeczą coraz bardziej wątpliwą. Rok obecny można jeszcze uważać jako zaasekurowany — choćby dlatego, że wkraczamy w porę zimową. Ale w roku przyszłym mogą nastąpić dalsze komplikacje, jeśli nie uda

Narodowcy w Berezie Kartuskiej

Kogo zwolniono, a kto nadal pozostaje w obozie

W wczorajszym numerze podaliśmy wiadomość o zwolnieniu z obozu izolacyjnego w Berezie Kartuskiej kilku narodowców. Jak się okazuje, zwolnionych w ostatniej partii jest więcej.

Zwolnieni mianowicie zostali w ostatnich dniach następujący narodowcy, osadzeni w Berezie:

Z Warszawy: Dziarmaga, Hakkiewicz, Łęczyński i Korycki; z Łodzi — L. Wajs; z Nowego Targu — Żelaski St.; z Poznania — Budniak E. i z Ciechanowa — Kurzyński.

Pozostają nadal w Berezie Kar-

tuskiej następujący narodowcy: z Warszawy: M. Prószyński, Pietkiewicz, Pachulowski, Andrzejewski, Dębowski i Romanowski; z Łodzi: — Lewandowski, Gieszkowski, Woźniak i Piotrowski; z Krakowa: — A. Grębosz; z Wadowic: — J. Banaś; z Żywca: — Bartyzel; z Łomży: — Lniski; z Ostrołęki: — Dyspolski; z Kielce: — B. Dworak.

Sędzia śledczy Kordymowicz, któremu przydzielone są sprawy obozu w Berezie Kartuskiej, przedłużył okres izolowania na dalsze trzy miesiące. Możliwe jest jednak, że część spośród wyżej

Olbryzi rajd lotniczy 20 maszyn startowało do lotu Anglja — Australja

LONDYN, 20. 10. (PAT.). Dziś wczesnym rankiem o godz. 6.30 z lotniska Mildenhall odbył się start 20 samolotów do lotu na trasie Anglja — Australja. Na lotnisko w ciągu nocy przybyło 20 tys. osób, które ulokowały się na lotnisku w oczekiwaniu startu. Całe rodziny przyjeżdżały z dziećmi przywołując z sobą jedzenie i gramofony, aby uprzyjemnić sobie długie czekanie. W

hangarach mechanicy tymczasem czynili ostatnie przygotowania.

O godz. 4-ej rano wyprowadzono maszyny z hangarów i ustawiono na linii startu. O godz. 6 min. 30 na dany znak wystartował pierwszy lotnik Mollison. Start pozostałych odbył się w sekundowych odstępach. Drugi z lotników startujących kpt. Stack po zrobieniu 150 jardów zawrócił jednak i startował poraz wtóry, gdyż, jak twierdzono, chciał lepiej wyjść na zdjęciach kinematograficznych startu. Następnie startowały dwa samoloty holenderskie. Doskonały start Holendrów spotkał się z powszechnym aplauzem zgromadzonych tłumów. Następni skolei lotnicy bry-

tyjscy Jones i Waller, lecący na jednej maszynie, musieli powrócić start. Start wszystkich samolotów odbył się w najzupełniejszej porządku z wyjątkiem powyższych dwóch uchybień, z których jedno spowodowane było własną winą pilota, a drugie jakąś niedokładnością.

Start samolotów, który rozpoczął się odlotem Mollisona o godz. 6.30 trwał wszystkiego 17 minut, tak, że odlot poszczególnych maszyn następował w ciągu 45 sekund.

Przymusowe lądowanie

PARYŻ, 20. 10. (PAT.). Jeden z uczestników lotu Anglja — Australja, Anglik kpt. Stack przymusowo lądował w Abbeville.

wymienionych będzie zwolniona przedterminowo.

Na Daniłowiczowskiej

W więzieniu przy ul. Daniłowiczowskiej przebywają od 9 tygodni b. członkowie O. N. R.: adw. Witold Rościszewski, Feliks Zawadzki i Nikodem Bancierz. Staną oni dnia 27 października przed sądem oskarżenia o kolportaż nielegalnej „Sztafety”. Aresztowani w tej sprawie: Ferdynand Gradowski, Bronisław Niemirowski i Zygmunt Grzelko zostali w tych dniach wypuszczeni na wolność za kaucją.

Od 8 tygodni przebywają w więzieniu przy ul. Daniłowiczowskiej b. członkowie O. N. R.: Kazimierz Dubiec i Jan Stamburski, którym pomimo tak długiego przebywania w areszcie śledczym, nie doręczono dotąd aktu oskarżenia.

Od 4 tygodni przebywają na ul. Daniłowiczowskiej w więzieniu śledczym: Jan Posenkiewicz, Michał Różycy, Zbigniew Tatariewicz, Włodzimierz Gonta, Kazimierz Missorek, Waclaw Ciboda i Karol Brzeszcz. Wszyscy oni również nie otrzymali dotąd aktu oskarżenia.

Pogrzeb Raymonda Poincaré'go

PARYŻ, 20. 10. Dziś odbył się pogrzeb narodowy b. Prezydenta Republiki, Raymonda Poincaré'go. W pogrzebie uczestniczył Prezydent Lebrun. Jedyne przemówienie żałobne wygłosił premier Doumergue. Po defiladzie oddziałów garnizonu paryskiego i kombatanów, wyruszył żałobny pochód z Panteonu do katedry Notre Dame, gdzie odprawiono nabożeństwo żałobne. W uroczystościach pogrzebowych uczestniczyły tłumy.

Wizyta Laval'a w Rzymie

PARYŻ, 20. 10. (PAT.). Prasa przypuszcza, iż minister Spraw Zagranicznych, Laval, uda się do Rzymu prawdopodobnie dopiero po posiedzeniu Rady Ligi Narodów, które zezwolenie się 13 listopada. „Petit Journal” przypuszcza, iż przed wizytą Laval'a odbędą się rokowania, których z taką niecierpliwością oczekują opinia publiczna francuska, włoska i jugosłowiańska.

Rada Małej Ententy i Porozumienie Bałkańskie

PARYŻ, 20. 10. (PAT.). Prasa francuska omawia obrady stałej Rady Małej Ententy oraz posiedzenie przedstawicieli Porozumienia Bałkańskiego. „Echo de Paris” pisze: Turcja i Grecja będą starały się również przyczynić się do wyjaśnienia tajemnicy zamachów z 9 b. m. Tragedja marsylska należy do dziedziny polityki międzynarodowej.

Walka z Kościołem w Meksyku

PARYŻ, 20. 10. (PAT.). Z Meksyku donoszą: Parlament przyjął uchwałę, domagającą się, by prezydent Rodriguez wydał z Meksyku wszystkich biskupów i arcybiskupów katolickich.

Oskarżył rodziców O podpalenie młynów

W Sądzie Okręgowym w Pułtusku rozpatrywana jest dzisiaj sprawa Fiszla Perelmutra, który oskarżył rodziców i braci o podpalenie kilku młynów w okolicy Na sielska.

Perelmuter zgłosił się do prokuratora przy Sądzie Okręgowym w Pułtusku i doniósł, że rodzice namawiali go do przystąpienia do spółki celem prowadzenia młynów. Utrzymywali, że interes jest pewny, gdyż wszystkie młyny w okolicy zostały za ich sprawą zniszczone. Na skutek tego oskarżenia przeciwko Perelmuterom wdrożony został proces karny. W toku rozprawy okazało się jednak, że Fiszla Perelmuter, który uchodził za marnotrawnego syna i zerwał z rodziną, z zemsty oskarżył rodziców, chcąc wymusić od nich jednorazowo większą sumę pieniędzy.

Fiszla działał z namowy właścicieli spalonych młynów, spodziewających się, że wrazie skazania Perelmutrów za podpalenie, będą oni mogli wystąpić do sądu cywilnego o grube odszkodowanie. Przeciwnie do muru na rozprawie sądowej w pierwszej instancji Fiszla zdemaskował jednak machinacje właścicieli młynów i oświadczył, że działał z ich namowy, chcąc równocześnie zemścić się na rodzicach. W ten sposób na rodzinę Fiszla zapadł wyrok uniewinniający, on zaś sam został aresztowany i oskarżony o złożenie fałszywych zeznań pod przysięgą. Następnie sprawa Perelmutrów była rozpatrzona i przez Sąd Apelacyjny, ale i tu zapadł wyrok uniewinniający.

Obecnie oskarżyciel własnych rodziców odpowiada przed sądem.

Nowy most na Wiśle w Puławach Otwarto dziś

PULAWY, 20. 10. (tel. wł.). Dziś o godz. 12-ej popoł. w obecności wiceministra Komunikacji, inż. Piaseckiego, odbyło się uroczyste otwarcie nowego mostu na Wiśle w Puławach. Most ten posiada konstrukcję stalową. Długość jego wynosi 460 mtr., rozpiętość największego przęsła 110 mtr., szerokość jezdnii 5.40 mtr. i chodników po 1.50 mtr. Nawierzchnia mostu została wykonana z kostki białej na podłożu betonowym.

Budowę mostu rozpoczęto w roku 1931. W ciągu roku ukończono bu-

dowę podprę żelazobetonowych, które kosztowały 2.731.000 zł. Następnie przystąpiono do budowy konstrukcji stalowej. Koszt budowy tej konstrukcji wyniósł 3.424.000 zł. Ogółem zużyto na budowę mostu 2685 tonn stali.

Jednocześnie z budową mostu wykonano dojazd do niego, kosztujący pół mil. zł. Całkowity koszt mostu wynosi 7 mil. zł.

Stary most w Puławach, zbudowany przez okupantów, będzie rozebrany.

Anglja zamknie Gibraltar na wypadek konfliktu europejskiego

LONDYN, 20. 10. Dawne porozumienie angielsko-francuskie w zakresie współpracy lotniczej, według którego Francja i Belgja miały stanowić przedpole obrony lotniczej Anglii, zostało obecnie uzupełnione angielsko-francuskim porozumieniem morskim. Anglja przyjęła wobec

Francji zobowiązanie, że na wypadek zatargu europejskiego zamknie cięśninę Gibraltarską przed każdą flotą śródziemnomorską, która mogłaby zagrażać francuskim linjom komunikacyjnym, idącym na zachód od Gibraltaru, a przedewszystkiem linji Casablanca — Bordeaux.

W nocy wywieziono Hauptmanna pancernym samochodem do New Jersey

NOWY JORK, 20. 10. Sąd apelacyjny stanu nowojorskiego rozpatrywał wczoraj wniosek obrony o niewydanie Hauptmanna władzom sądowym stanu New Jersey oraz o dopuszczenie nowego świadka obrony, który stwierdził m. że w dniu porwania dziecka Lindbergha Hauptmann pracował w N. Jorku.

Oba wnioski zostały odrzucone i wczoraj wieczorem w najzupełniejszej tajemnicy odwieziono Hauptmanna opancerzonym samochodem, eskortowanym przez licznych policjantów na motocyklach, do New Jersey.

Ogłoszenie wyroku W sprawie sen. Wyrostka dopiero 3 listopada?

Hauptmann odpowiadać będzie przed sądem stanowym New Jersey za porwanie i zamordowanie synka Lindbergha.

W związku z odwołaniem wyroku w sprawie sen. Wyrostka rozszły się pogłoski, iż orzeczenie sądu partyjnego BB. ogłoszone zostanie dopiero na posiedzeniu plenarnym klubu, które odbyć się ma w dniu 3 listopada, przed rozpoczęciem sesji budżetowej Sejmu.

„Rewolucja narodowa Będzie rewolucją pokolenia”

Pełne śpichrze i puste kasy

PARYŻ, 20. 10. (PAT.). — Przywódca „Jeunes Patriotes” dep. Taftinger ogłosił wywiad na łamach sobotniego numeru „Petit Journal”.

— Wzrocam z prowincji — mówił deputowany, — wszędzie panują kłopoty, troski i żywe zaniepokojenie o jutro. Na północy kryzys w przemyśle tkackim, na wschodzie ciężki przemysł zwaną robotników, na południu — niemożność zbytu zboża i wina. Pełne śpichlerze, natomiast, puste kasy. Chłop zapytuje, czy ma porzucić ziemię dla zarobku. Dookoła Francji gromadzą się groźne chmury. Skargi i beznadziejność. Tymczasem Francja jest bogata. Niema jedynie obrotu pieniędzmi. Tezauryzacja przekroczyła granicę, a bogaty boi się wydać grosz. Chłopi wyciągają pieniądze z banków, aby je blokować u siebie.

Nadewszystko więc przeżywamy kryzys zaufania. By zaufanie powróciło, należy mieć rząd, któryby istotnie rządził. Trzeba nam silnych i nowych ludzi, nie starych, którym trzęsą się ręce. Wychowujemy młodzież, rozumie ona nasze idee. Młodzież zdaje sobie sprawę ze zmierzchu parlamentaryzmu, domaga się ustanowienia w kraju rządów autorytatywnych i gotowych przyjąć odpowiedzialność. Dość jałowych dyskusyj. Niech zamilknie parlament. Władzę otrzymają istotni przywódcy. Tych przywódców domagamy się, bez względu na to, z jakiego obozu oni wyjdą. Czekami są dla nas wyrazy „prawica” i „lewica”.

— Rewolucja narodowa będzie rewolucją całego pokolenia, nie zaś tej czy innej klasy. Rewolucja ta rozprawi się bezlitośnie z internacjonalizmem.

Dwie wizyty w Rzymie i obie „prywatne”...

PARYŻ, 20. 10. (PAT.). Agencja Havasa donosi z Rzymu: Sekretarz generalny brytyjskiego M. S. Z., sir Vansittart, bawiący od kilku dni w Rzymie, złożył wizytę Mussolinimu oraz podsekretarzowi stanu we włoskim M. S. Z., Savichowi. Pobyt sir Vansittarta w Rzymie, zapowiadany już od 6 tygodni, nie posiada charakteru politycznego.

solim i Savichem mówią co innego. W kołach politycznych sądzą, że celem wizyty było zlikwidowanie skutków zamachu marsylijskiego. Anglja miała starać się, aby Rzym i Białogród zachowały względem siebie postawę przyjazną.

MINISTER WĘGIER

RZYM, 20. 10. Wczoraj przybył do Rzymu węgierski minister Spraw Zagranicznych, Kanyi. Również pobyt jego ma mieć charakter prywatny. Minister odbył konferencję z Mussolinim, którego miał poinformować o celach i znaczeniu obecnej wizyty premiera Gombosza w Warszawie. Ponadto miał przygotować mającą niedługo nastąpić wizytę premiera węgierskiego w Rzymie.

BRITYJSKI SEKRETARZ STANU

RZYM, 20. 10. Pobyt w Rzymie sekretarza stanu brytyjskiego Ministerstwa Spraw Zagranicznych, p. Vansittarta, był właściwie zatojony. Starano się nadać tej podróży charakter jaknajbardziej prywatny. Jednakże odbyte konferencje z Mus-

Uczestnicy pochodu „głodomorów” w Lille

PARYŻ, 20. 10. (PAT.). — Delegacja uczestników pochodu „głodomorów” wzięła udział w posiedzeniu rady generalnej w Lille. Rada generalna wyniosła uchwałę, domagającą się jaknaj-

skuteczniejszej pomocy ze strony państwa dla bezrobotnych Francuzów. Wniosek zgłoszony przez komunistów, domagający się, by zaprzestano wydalania robotników cudzoziemskich, Rada generalna odrzuciła, przyjęto natomiast inny wniosek, w myśl którego wydaleni z Francji robotnicy cudzoziemscy mają mieć pokryte koszty podróży do kraju pochodzenia.

się Francji stworzyć wspólnego frontu z Włochami i przeszkodzić podrzucaniu ciągle nowych drow pod ogień, płonący nad Dunajem.

Pełna tabela loterji na str. 7-ej

Z. S. R. R. w oczach kobiety

Komuna przestępców

II.

Moje najlepsze lata zmarnowała turma

Idziemy oglądać mieszkania. Wszyscy są w fabrykach, mieszkania puste. Zwyczajne sypialnie, z gęsto ustawionymi łózkami. Małe poduszki, na których suszą się ręczniki. Łóżka porządnie zastane. Szereg szafek pozamykanych.

— A kradzieże nie zdarzają się u was?

— Nie, nigdy.

Umywalnie prymitywne, ale są wszędzie tusze. Ściany czysto wybielone, gołe, bez obrazków. To sypialnia mężczyzn. Na jednym z łóżek leży mężczyzna w ubraniu.

— Czemu nie przy pracy?

— Choruje, zwalniana wszędzie.

— A co mu jest?

— Katar kiszek.

Wierzymy. Jego cera żółta świadczy o tem. (Chorych na katar żołądka spotkaliśmy tam jeszcze kilku).

W innym domu sypialnie kobiece są przytulniejsze. Są firanki i serwetki na stołach. Wiszą fotografie klubu mandolinistów i footballistów i t. p. Oglądamy też mieszkania pojedyncze. Duża wspólna kuchnia, na której można odgrzać jedzenie wzięte z fabrycznej kuchni i na której można gotować samemu. A naokoło pojedyncze izby z dużymi oknami.

Wchodzimy do jednej. Dwa okna zasłonięte firankami i zamknięte pomimo upału. Dwa duże łóżka i łóżeczko dziecięce. Komoda zastawiona drobiazgam, pośrodku stół przykryty serwetką. W łóżeczku dziecko. Piękne. Ma parę miesięcy. Jest różowe. Śpi obok matki. Matka ma lat 18, piękna, czarnobrewa dziewczyna. I mąż, mężczyzna pod trzydziestkę. On tyle zarabia, że Komisja pozwoliła mu się ożenić — a tak trudno dostać pozwolenie! Komisja musi uwierzyć, że to prawdziwa miłość, że poważna, że czło wiek może utrzymać rodzinę. Kobieta — matka — przestępczyni, ma tak akasmitne oczy i z taką miłością patrzy na dziecko, że nie chce się wierzyć, że taka siedziała w więzieniu. W pokoju czystość, śmieszne ramki z muszlelek stoją na komodzie. Fotografje wojskowych i jakiejś drużyny sportowej. I tak jak wszędzie po wszech — przycisk ze szkła, w którym pośrodku latają różnokolorowe puszki. Widać ci przestępcy - komuniści, to tacy sami ludzie, jak wszyscy inni.

— Jak jest z dziećmi tu urodzonymi? — pytam się delegata. — Czy chodzą razem do szkoły z przestępcami nowoprzybyłymi? Czy to dobrze na nich wpływa? Okazuje się, że ta kombinacja daje narazie świetne wyniki. Zwiedzamy fabrykę obuwia. Na

drzwiach wejściowych wiszą tablice: „Tablica pozornaja“ (tablica braków), dalej tablica, na której duży napis: czego nie trzeba robić — i pod tem cały szereg punktów. Dalej gazeta ścienna, na niej przyklepiono mowę towarzysza Stalina.

W jednym z korytarzy widać przygotowane obuwie, gotowe do

wysyłki. Męskie czarne buciki z przyszwami z materiału. Wyglądają więcej na tandetną galanterię, niż na szewską robotę. W sali fabrycznej praca wre. Wszędzie młode twarze. Widać, że przestępcy przyzwyczajeni są do zwiedzających, bo uśmiechają się bez zażenowania. W sali pełno napisów i ulotek. Jeden z moich to-

warzyszów zauważył ulotkę przybitą nad kilkoma warsztatami. Na ulotce napis:

„Nawet i papuasi nie nosiliby tego świstwa, jakie wy produkujecie“. Podpisano — Jagoda.

Kiedy zawróciłam, żeby też zobaczyć — ulotki już nie było. Zauważono, że cudzoziemiec przeczytał i zrozumiał i zdarło się ją. Zawstydzili się.

W fabryce wyrobów sportowych robią rakietki tenisowe i narty. Przy klejeniu rakiet siedzi młoda dziewczyna z niewinną twarzą. Na ręce ma wytatuowany napis: „Moje najlepsze lata zmarnowała turma“.

— Ile ty masz lat dziewczyno?

— Siedemnaście.

— Przecież twoje najlepsze lata przed tobą! Ile czasu tu jesteś?

— Półtora roku.

— Jak się czujesz?

— Teraz dobrze — śmieje się dziewczyna.

— Ona należy do klubu mandolinistów — opowiada sąsiad, chłopak najwyżej czternaścieletni.

— A on jeździ na nartach — mówi dziewczyna.

Idziemy dalej. Oibrzymi gmach o całej ścianie szklanej. Fabryka-kuchnia. Na dole kuchnia, na górze jadalnia. Oddzielna jadalnia dla dietetyków. W sali obrazy w rodzaju obrazów naszych kapistów. Dzieła tutejszych artystów. Przyjeżdżają do nich z Moskwy profesory.

Jesteśmy zmęczeni zwiedzaniem i upałem. Siadamy na chwilę przy stolikach. Gościnni gospodarze częstują nas kwasem chlebowym, mało przypominającym smakiem prawdziwy rosyjski kwas. Jednak Amerykanie piją go z apetytem, i nie chcą wierzyć, że wyprodukowany jest z chleba.

Podczas oglądania fabryki - kuchni zdarzył się następujący incydent: Na dole przy kuchni stał obrzydliwy typ — kulawy, rudzi z twarzą pokrytą wrzodami. Zobaczył naszą wycieczkę i zaczął nam towarzyszyć. Przy wejściu do jadalni jeden z miejscowych zwrócił mu uwagę, żeby nie pchał się za wszystkimi, ale szedł „robić swoje“.

— Nie pchaj swojej mordy!

— A cóż! Przyszli wszystko zobaczyć, niech i na moją mordę popatrzą!

Morda w uśmiechu pokazała zgnieć zęby. Tak wygląda czarny charakter z kina. Czy po kilkuletnim pobycie w Bolszewie stanie się takim uśmiechniętym blondynem, uczącym się na inżyniera?

Zwiedzaliśmy jeszcze szkołę, pu stą o tej porze. Była godz. 3-cia. Auditorjum chemiczne i fizyczne. Wszystko czysto sprzątnięte, wyglądało, jakby się tu nic nie działo. Stoiki i butelki najczęściej puste. Tak. Brak chemicznych preparatów wszędzie się daje we znaki.

Zwiedzaliśmy też żłobek dziecięcy. Była to godzina sjęty i dzieci spały w łóżeczkach wyniesionych na ogródek. Ogródek mały, ale starannie utrzymany, dotykał lasu. Dzieci spały. Takich żłobków jest kilka. Wnętrze nowoczesne kolorowo malowane, o kolorowych obrazach, tablicach. Tak się wychowują dzieci przestępców, którzy stali się przestępcami napewno przez brak takich żłobków.

Halina Bormanowa

Aresztowanie b. dyrektora zakładów miejskich

Wczoraj, z polecenia władz sądowo-sledczych, aresztowano b. dyrektora Zakładów Oczyszczania Miasta, p. Stanisława Biłowickiego, którego niedawno usunął z zajmowanego stanowiska nowy tymczasowy prezydent miasta. Po swej dymisji, p. B. ogłaszał w prasie, że występuje przeciwko zarządowi miasta o odszkodowanie i przyznanie emerytury.

Szczegóły dochodzenia w tej sprawie nie są na razie wiadome.

Trójka spiskowców na wolności Gdzie staną przed sądem schwytań?

PARYŻ, 20. 10. — Po zatrzymaniu w Turynie dr. Pavelicza i Kwaternika, prawie wszyscy organizatorzy i wykonawcy zamachu marsylskiego znaleźli się w rękach organów bezpieczeństwa. Poszukują one jedynie przyjaciółki Kwaternika, która towarzyszyła zamachowcom w Aix, Marsylii i w Paryżu, Marij Vondraczek vel Vudrow. Pozostaje ona dotychczas na wolności. Stwierdzenie prawdziwych nazwisk zamachowców i sprawdzenie ich zeznań, jest już prawie ukończone. Obecnie należy oczekiwać konfrontacji wykonawców zamachu z inspiratorami. Ci ostatni w dalszym ciągu zaprzeczają zeznaniom Pospiszyla i Rajticia. Władze włoskie nie udzielają żadnych informacji w sprawie aresztowanych Pavelicza i Kwaternika, gdyż, jak donoszą z Turynu, są na tropie jeszcze jednego terrorysty, który należał prawdopodobnie do najbliższych współpracowników dr. Pavelicza.

W każdym razie organizacja, która dokonała zamachu, jest obecnie dokładnie znana. Szefami jej byli: Pavelicz i Kwaternik vel Kramer, a także Perezec. Ten ostatni dotychczas ukrywa się przed policją. Do grupy wykonawców należeli: Kelemen - Georgjew - Czarnozemskij, zabójca króla, Mio Kraj-Malny, Pospiszyl oraz Rajtice. Wreszcie za współpracowników grupy uważać należy Marię Vondraczek, niejakiego Mio

Bzika oraz tajemniczego X, który odwiedził Marię Vondraczek w Paryżu. Ta trójka pozostaje dotychczas na wolności.

CZY WŁOCHY WYDADZĄ?

PARYŻ, 20. 10. — W kołach prawniczych rozważają kwestję kompetencji sądów w ewentualnym procesie zamachowców na króla Aleksandra. Biorąc rzecz formalnie, terrorystów powinien sądzić trybunał w Aix, przypuszczają jednak, że ze względu na wagę sprawy, akta będą przekazane sądom w Paryżu i że proces odbędzie się przed trybunałem Sekwany. Możliwe jest także, że rząd jugosłowiański zażąda wydania mu spiskowców. Jeśli to na stąpi, władze francuskie nie będą prawdopodobnie sprzeciwiać się tym żądaniom Jugosławii i zamachowców wydadzą. Niewiadomo również, jak będzie się przedstawiać sprawa wydania władzom francuskim aresztowanych we Włoszech Pavelicza i Kwaternika. Francuskie władze sądowe zwróciły się już do rządu włoskiego z odpowiednim żądaniem.

STIPO

BRUKSELA, 20. 10. (PAT.). — W Liège aresztowano obywatela jugosłowiańskiego, nazwiskiem Stipo, którego rysopis odpowiadał wyglądowi jednego z najbliższych współpracowników aresztowanego w Turynie dr. Pawelicza.

Fantastyczne pomysły w związku z wizytą Goemboesa

Niemieckie nadzieje i pragnienia

BERLIN, 20. 10. Niemcy poświęcają wiele uwagi podróży premjera węgierskiego do Warszawy, przyczem wysuwają wnioski zgoła fantastyczne.

„Der Angriff“ pisze, że podróż ta odegra wielką rolę w dziejach polityki nadduńskiej. Wizyta ta świadczy ponadto o usamodzielnianiu się dalszym Polski, która gości premjera kraju, głoszącego rewizję traktatów i będącego wro-

giem Małej Ententy. Między Polską a Węgrami prawdopodobnie obecnie nie dojdzie do jakiejś wiążącej umowy. Jednak wizyta obecna wpłynie na przyszłe stosunki między Polską a Węgrami oraz w znacznej mierze będzie oddziaływała na politykę środkowo i wschodnio - europejską.

„Völkischer Beobachter“ pisze, że Polska i Węgry nie miały nigdy sprzecznych interesów politycznych, że przeciwnie z obu stron dążono do współpracy, a nawet obie strony pragnęły wspólnej granicy polsko - węgierskiej.

„Berliner Tageblatt“ w korespondencji z Budapesztu twierdzi, że prasa węgierska widzi kontury nowego bloku państw od morza północnego do morza Śródziemnego. Korespondent pisze, że Polska po odrzuceniu paktu wschodniego i po oderwaniu się od systemu polityki francuskiej, wreszcie po wejściu na drogę zbliżenia z Niemcami przy jednoczesnym rozluźnieniu węzłów sojuszu z Rumunją, posiada więcej swobody, a polityka jej straciła dawną sztywność.

Z tych przesłanek wyciągane są wnioski, że Polska poprze pretensje węgierskie (w zakresie rewizji traktatu w Trianon) i że dlatego pozostawiła sobie wolną rękę, twierdząc, że nie będzie gwarantować południowych granic Czechosłowacji.

Należy zaznaczyć, że większość pomysłów, jakie snuje obecna prasa niemiecka, w związku z rzekomymi planami Polski, opiera się na fantazji.

„NIEWŁAŚCIWA CHWILA“

PARYŻ, 20. 10. „Le Temps“ i „Journal de Debats“ w artykułach wstępnych poruszają sprawę wizyty warszawskiej premjera Węgier, stwierdzając, że chwila dla tej wizyty nie jest właściwa.

Rosyjski walec parowy Czerwony sztandar w Tallinie, Rydze i Kownie... „Przygotowania do rozvodu“

GENEWA, 20. 10. (PAT.). „Journal de Geneve“ zamieszcza artykuł p. t. „Przygotowania do rozvodu“, w którym p. Jean Martin, dyrektor naczelny pisma, omawia francuska politykę w związku z objęciem teki spraw zagranicznych przez p. Laval. Autor przypuszcza, że nowy minister, chociaż był dawniej stronnikiem porozumienia z Niemcami, pójdzie w ślady s. p. Barthou. Zaślepienie prosowieckie — pisze p. Martin — czyni dziś spustoszenie w pewnych kołach francuskich. Możliwy sądzić, że powrócą dni kroszadzkiej entuzjasmów. Zapomniano o wszystkim, co się stało od tego czasu. Niezadługo będzie się znowu mówić o rosyjskim walec parowym i wypowiedzenie słowa „Brześć Litewski“ będzie poczytywane za zbrodnię obrazu przyjaciela francuskiej. Pisma, jak: „Ouvre“, „Echo de Paris“, tygodniki: „Voila“, „Europe Nouvelle“ rywalizują w hymnach pochwalnych na cześć bolszewizmu. Politycy lewicowi i wojskowi zdają się być w zgodzie. W ich oczach Związek Sowiecki zbawi Francję i Europę od wojny, którą przygotowują Niemcy. Obawa przed napaścią germańską jest w tych kołach równie przesadna, jak wiarą w reżim sowiecki, który dał dotychczas dowody swoich zdolności jedynie w dziedzinie zdrady. Armje bolszewickie organizowały w czasie flirtu niemiecko-sowieckiego oficerowie Reichswehry. Obecnie, kiedy byli przyjaciele odwrócili się od siebie, armatura wojskowa Związku Sowieckiego nieco się chwycie.

Powstaje więc następujący dylemat: albo Francja oprze się na słabej rzeczywistości sojuszników i zostanie przez to oszukana, albo też wyśle do Moskwy rzeczoznawców wojskowych, którzy będą musieli reorganizować narzędzie, mające służyć na wypadek wojny z Niemcami. W tym wypadku dojdzie do prawdziwego aliansu politycznego i wojskowego między Paryżem a Moskwą. Taka koncepcja „zabezpieczenia pokoju w Europie“ stała się dogmatem w pewnych kołach francuskich i niezadługo poczytywane się będzie za wrogów Francji, czy nawet pokoju, tych wszystkich, którzy nie chcą uznać za najlepszą gwarancję pokoju dobrej wiary Sowieców. Hipoteza, na której opierają się wyżej wspomniane koncepcje, jest, że armja sowie-

ka pośpieszy na pomoc Francji, napadniętej przez Niemcy. Armja ta musiałaby maszerować przez terytorjum Polski. Zrozumiał jest rzeczca, że Polakom, którzy mają dobrą pamięć, ewentualność taka się nie uśmiecha i że nawet dla pięknych oczu Francji nie dadzą oni wolnej drogi armji czerwonej. Nie mogąc śpieszyć na pomoc Francji poprzez terytorjum polskie, bolszewicy skierowaliby się w stronę państw bałtyckich. Tęgo rodzaju perspektywa nie jest również zbyt pożądaną. Jeżeliby czerwony sztandar został raz zatknięty w Tallinie, Rydze i Kownie, to trudno byłoby go statąd usunąć. Utrzymując się tam Kreml uczyniłby zadość ekspansywnym tendencjom, pozostając jednocześnie wiernym tradycjom imperjalizmu rosyjskiego. Liga Narodów zapewneby go potępiła, ale ostatnie doświadczenia uczy, że tego rodzaju potępienie pozostaje platoniczne. Należy przypuszczać zresztą, że zadowolony z zajęciem państw bałtyckich, Sowieci pozostawiliby Francję samą z Niemcami. Ale gdyby nawet władze sowieckie dotrzymały słowa i wkroczyły do Niemiec, to byłoby to tylko nowym zarzewiem nowych kłótni i początkiem rozpadnięcia się Europy. Upór, z jakim pewne koła francuskie propagują ścisłe porozumienie polityczne i wojskowe między Paryżem i Moskwą, natrafia na przeszkodę przymierza polsko-francuskiego i dlatego dzienniki, które tu wyżej cytowano, wyklinają dziś Warszawę. Wtórnie im w tem prasa sowiecka. Tym, którzy za każdą cenę chcą celebrować małżeństwo francusko-sowieckie, przeszkadza istnienie pierwszeństwa małżonki — Polski. Bigamii nie zaleca się nawet w polityce międzynarodowej i dlatego prą oni najwidoczniej do rozvodu między Paryżem a Warszawą. Aby zaś przygotować opinię publiczną, mnożą oskarżenia przeciwko małżonce, którą się chce usunąć. Jeżeli uda się ta gra, Francja straci swego tradycyjnego sojusznika i pozyska przymierze tego, który w Brześciu Litewskim usiłował jej wyszłubić w plecy. Istnieje na szczęście we Francji wielu ludzi, którzy rozumieją błąd tego rodzaju awanturniczej polityki. Opierają się oni antypolskiemu i prosowieckiemu prądowi, niewiadomo jednak, czy potrafia go zwalczyć.

Uwolnienie zakładników Autonomści katalońscy zapowiadają dalszą walkę

PARYŻ, 20. 10. (PAT.). Z Madrytu donoszą: Pacyfikacja Asturji postępuje bardzo szybko naprzód. Wojska rządowe zajęły Mieres, Pola, Delena, Ujo i Sama de Langreo, gdzie dotychczas utrzymywały się znaczniejsze grupy powstańców. Rozbici przez wojska rządowe pozostawili na placu walki przeszło 3 tys. karabinów i wielką ilość amunicji. Powstańcy, którzy nie dostali się do niewoli, wraz ze swymi przywódcami, schronili się w górach. Oddziały wojsk rządowych uwolniły przeszło 160 zakładników, których uprowadził z sobą z Oviedo i innych miast powstańcy.

PARYŻ, 20. 10. (PAT.). Do Pary-

pignan przybyło około 30 autonomistów katalońskich, którym udało się przekroczyć granicę i zmilżyć czujność hiszpańskiej żandarmerji. Wśród zbiedzów znajdują się m. in.: Deneas — radca spraw wewnętrznych w rządzie Companysa, oraz Badia — były naczelnik wydziału bezpieczeństwa w Katalonii. Badia w wywiadzie, udzielonym dziennikarzom, oświadczył, iż był jednym z organizatorów walk w Barcelonie. Przyznał, iż kazał strzelać do wojsk rządowych. W decydującej chwili znaczna część grupowań katalońskich, jak twierdzi Badia, nie dopisała. Obaj przywódcy katalońscy zapowiedzieli, iż będą kontynuowali walkę o wolność Katalonii.

„Pracowity dzień“ Goeringa w Białogrodzie

BERLIN, 20. 10. (PAT.). Niemieckie biuro informacyjne donosi z Białogrodu: Pruski prezes rady ministrów dr. Goering złożył wczoraj przedpołudniem wizytę premierowi Unzowiczowi. Premier Unzowicz przerwał toczące się wówczas obrady rady ministrów i odbył z premierem Goeringem 20 minutową rozmowę. Premier Goering udał się następnie do ministerstwa wojny, gdzie złożył wizytę ministrowi wojny Milovanowiczowi oraz szefowi sztabu generalnego gen. Nediczowowi.

O godz. 14.30 premier Goering został przyjęty przez królową wdowę Marię jugosłowiańską.

BERLIN, 20. 10. (PAT.). Niemieckie biuro informacyjne donosi z Białogrodu: Premier pruski dr. Goering został wczoraj przyjęty na zamku Dedinje na specjalnym posłuchaniu przez królową Marię jugosłowiańską. Premier Goering następnie został przyjęty na tym samym zamku przez królową Marię rumuńską oraz

przez króla Karola rumuńskiego, który odbył z nim dłuższą rozmowę.

Zwalczanie żebraków domokrażnych

Funkcjonariusze P. P. otrzymali polecenie, aby, szczególnie w śródmieściu, w ramach ogólnej akcji zwalczania żebractwa, zwracać specjalną uwagę na t. zw. żebraków domokrażnych, zmuszając dozorców domowych do każdorazowego reagowania i niedopuszczania żebraków na teren posesji pod rygorem surowej odpowiedzialności karnej dozorców.

Zestymowani żebracy mają być kierowani do domu rozdzielczego przy ul. Przebieg i będą stawiani przed specjalnym sądem grodzkim do spraw żebractwa i włóczęgostwa.

1 osoba zabita — 18 rannych Dwie katastrofy autobusowe

INOWROCŁAW, 20. 10. Na szosie pomiędzy Kruszvicą a Chelmami wydarzyła się katastrofa autobusowa. Samochód jadący z Inowrocławia wpadł na drzewo i uległ rozbiciu. 8 osób odniosło rany w tem jedna bardzo poważnie.

PRZASNYSZ, 20. 10. — Przy zbiegu szosy Przasnysz — Cie-

chanów z torem kolejki, która kursuje między Miawą i Przasnyszem, wydarzyła się tragiczna katastrofa autobusowa. Mianowicie autobus prywatny Ostaszewskiego zderzył się z kolejką, wskutek czego jedna osoba poniosła śmierć na miejscu. 10 cieżko rannych pasażerów przewieziono do szpitala, gdzie dwóch z nich zmarło.

Chrzest na łożu śmierci adw. Kaliskiego

W tych dniach w Warszawie umarł znany adwokat, s. p. Julian Kaliski, który na dwa tygodnie przed śmiercią przyjął chrzest. Rodzina Kaliskich znana była w kołach żydowskich asymilatorów. Dzieci s. p. Juliana Kaliskiego przyjęły chrzest, on sam jednak pozostał żydem, chociaż w pewnym momencie swego życia mógł zrobić wielką karierę w Petersburgu, gdyby przeszedł na jakiegokolwiek wyznanie chrześcijańskie. Jednak nie uczynił tego, będąc człowiekiem głęboko religijnym. Teraz jednak, przed samą śmiercią, postanowił zostać katolikiem i przyjął chrzest, pomimo, iż wiedział, że zostanie znie-

dzony przez rodzinę. Należy dodać, że przed śmiercią adwokat Kaliski dopiłnował, by w książkach meldunkowych dokonano odpowiednich zmian.

Po śmierci pochowany został na Powązkach. Pomimo tego wszystkiego rodzina s. p. Kaliskiego nie chce uwierzyć w dobrowolne przyjęcie chrztu i sądownie zamierza unieważnić podpis zmarłego na akcie zmiany wiary, twierdząc, że został on wymuszony lub uzyskany podstępem przy użyciu środków narkotycznych. Ponadto rodzina usiłuje przeprowadzić ekshumację zwłok s. p. Kaliskiego i pochować je na cmentarzu żydowskim.

20.X.1934

Adolf Nowaczyński

Odroś w Berlinie

Odgłosy odwiedzin p. jen. Gömbösa, węgierskiego prezesa rady ministrów, w Polsce są narazie najpowszechniejsze i najwyraźniejsze w Berlinie. Do niewątpliwie licznych zalet niemieckich nie należy szczególna lekkość ręki. Objasnienia odwiedzin gościa z Budapesztu w Warszawie dudnią w Berlinie bardzo gromko.

Voelkischer Beobachter, chcąc najczyściej stwierdzić, jak niewątpliwa jest przyjaźń polsko-węgierska, zaznacza niewinnie, że po obu stronach istnieje pragnienie wspólnej granicy. Nie jest to może najszcześniejszy sposób określenia przyjaźni dwu niesąsiadujących z sobą krajów. Gdy nacjonal-socjalistyczna Trzecia Rzesza bardzo żalotną swą przyjaźnią ku faszystowskiemu Włochom wyrażała niedwuznacznymi zabiegami o doprowadzenie do wspólnej granicy włosko-niemieckiej przez zabór Austrii, nie wzbudzało to zapamiętań i uszczęśliwienia ani w Austrii, ani we Włoszech p. Mussolini'ego, ani wogóle w Europie. W Czechosłowacji, która właśnie oddziela dziś Węgry od Polski, patronoby prawdopodobnie na to serdeczne dążenie do wspólnej granicy polsko-węgierskiej dość podobnie z czechosłowackiego stanowiska, jak w Polsce patrzono na rozmilowanie się niegdyś Fryderyka II-go i Katarzyny II-giej w uzyskaniu wspólnej granicy prusko-rosyjskiej. Rozczulenia Voelkischer Beobachtera przyjaźnią, dążącą do wspólnej granicy poprzez obszar pośrodku, nie należy zapewne przypisywać samej tylko naiwności.

Der Angriff chwali nowy dowód usamodzielnienia się, jak powiada, polityki zagranicznej Polski, skoro nie waha się ona przyjąć u siebie premiera państwa, które na sztyndardzie swym wypisało rewizję traktatów i jest jawnym przeciwnikiem Małej Ententy. Pochwała ta może mieć smak nieco kwaśny w Warszawie. Bądźco bądź bowiem, niewiadomo dotychczas, by także Polska wypisała na swym sztandarze rewizję traktatów, oraz by za szczególną zaletę swych gości uważała zjawienie się pod takim właśnie sztandarem. To zaś, że Węgry są jawnym przeciwnikiem Małej Ententy, nie jest może najgładszym zaleceniem odwiedzin p. Gömbösa dla gospodarzy domu w Polsce, która ma sojusz z Rumunią a układy przyjaźni z Czechosłowacją i Jugosławią. Istnieją zapewne pochwały i odwiedzin i polityki mniej kłopotliwe. Radosne zadowolenie berlińskiego Angriffu, jako widza z boku, nietylko zaszemrało, ile wystrzeżło zniechęca na stronę domu gościny.

Berliner Tageblatt uważa za zupełnie wystarczające powołanie się na głosy węgierskie w chwili wyjazdu p. Gömbösa z Budapesztu do Warszawy. Doszło już do nas i bezpośrednio wczoraj ujęcie celów politycznych, przyswiecających tej podróży, w Pesti Hirlap, jako utworzenia wału od Bałtyku po Adriatyk, łączącego Polskę, Węgry i Wochoy, co prawda nie bez niezbędnych uzupełnień pomostu z cudzego. Pośrednio zaś, berlińską drogą, przybiera to postać szerszego wału od Morza Północnego do Morza Śródziemnego, czyli także z Niemcami. Nikt zapewne nie zarzuci Berliner Tageblattowi uprawiania kartografii odwiedzinowo-politycznej przez szkła pomniejszające.

Niezawodny, jak zwykle, Berlin także i dla tych odwiedzin zrobił swoje, chwając tak siarczysto, że chyba trzeba się rumienić.

St. St.

Zte drogi—to poważne niebezpieczeństwo w czasie wojny

Po aresztowaniu p. Zaborowskiej

W dniu dzisiejszym zgłosił do prokuratury obrońca Heleny Zaborowskiej, prezeski zawieszona przez władze administracyjne Związku Chrześc. Służby Domowej, Adw. Niedzielski ubiega o zwolnienie aresztowanej za kaucją.

Władze prokuratorskie nie zgodziły się jednak na zmianę środka zapobiegawczego, jak również odmówiły zezwolenia na widzenie obrońcy z aresztowaną.

Katalanie w... Warszawie

Dnia 7 października b. r. o godzinie 1-szej minut 30, zebrał się przed poselstwem hiszpańskim przy ul. Koszykowej duży tłum Katalanów, czy też Katalończyków, wznoszących okrzyki ku czci republiki katalońskiej i skierowane przeciw reprezentantowi republiki hiszpańskiej.

W wyniku tej wrogiej demonstracji Katalończyków nad Wisłą osiadłych aresztowano natchmiast kilku wodzów demonstracji katalońskiej. W następstwie czego skazani zostali za zaburzenie porządku publicznego Katalończycy:

Wajeman (Stawki 49), na 14 dni, Bengom (Nowolipki 36), na

7 dni i Treiwass (Leszno 21), na 3 dni.

Demonstracja Katalończyków została zlikwidowana i dzielnia Katalanie rozeszli się do domów, wtedy właśnie, gdy już w gazetach wieczornych szły telegramy, o zlikwidowaniu nowego 12godzinnego państwa.

Teraz pytanie: skąd Katalanie? W Warszawie? Skąd nagle tłum na Koszykowej? Widocznie emigranci i to już dawni. Języka katalońskiego bowiem zapamiętali z kretelem. Nie śpiewali nawet skłonego niedawno hymnu separatystów „Coup Santo”. Po hiszpańsku też nie mówili. Więc po jakimu? Hiszpanja ma

cały szereg prowincji, czyli województw (generalidad), a więc Murcja, Granada, Jaen, Cordova, Estramadura, Leon, Asturia, Navarra, Catalunja, Valencja, Galicia... Niektóre są mniejsze, niektóre większe od prowincji Katalunji.

Może więc aż z nadmorskiej Galicji byli ci Katalończycy demonstrujący na ulicy Koszykowej? Ale to przecież nie uboga Galicja chciała się odciąć i zmienić w republikę (rad żołnierskich i chłopskich), lecz bogata, przemysłowo - handlowa, postępowo dziś paralityczna Katalonja. Nie mówili więc i narzeczem galicyjskim ci demonstranci z Koszykowej. Podobno mówili natomiast krajowym żargonem litwackim, a tylko niektórzy po esperancu wznosili okrzyki: Do lojo Espana! Heilo Companys! Heilo Trocki! Heilo Wallach!...

Jakżeż należy podziwiać tę aktywność, tę żywotność, tę namiętność polityczną względnie ten patriotyzm aszych Katalończyków, którzy przerywają sobie codzienną, powszednią pracę zarobkową i idą najbezinteresowniej, by demonstrować! Godne za pamiętania nazwiska tych „młodzieńców”, którzy z dalekich Nalewek, tłumnie przedostają się aż na Koszykową, aby demonstrować za niepodległością należo województwa, dzielnicy, regio hiszpańskiej. Jakżeż muszą jeszcze kochać tę swoją porzucaną ojczyznę! Jakżeż zaś muszą nienawidzić tych Hiszpanów, którzy tak szybko dali sobie radę z komunistyczną zrewoltowaną dzielnicą.

Współczując atoli niedoli nadwiślańskich Katalończyków Wajemana i Trajwassa i t. p., podziwiając ich patriotyzm i kult „Etat Catala”, nie sposób jednak nie poinformować ich, że są w błędzie. I nietylko oni, ale także niektórzy publicyści z tej strony Żelaznej Bramy. Katalonja bowiem tak nie może „rościć” sobie żadnych pretensji do własnego państwowego bytu, jak nie mogą ich mieć Baski lub Asturjanie, Murcjanie lub Kastylczycy. Narzecze katalońskie ma się tak do hiszpańskiego, jak do polskiego języka gwary: podhalańska lub kaszubska. Gdyby się tam na Iberyjskim półwyspie tamtejsza Galicja zbudowała, trzeba by przeciw niej tak samo z Kartaginy wysłać pancerniki, jak przeciw zbudowanemu Podhalu (Galicy) wysłabły się z Warszawy 36-ty Brytanja więcej się różni od reszty Francji, a Szkocja od reszty W. Brytanji, jak regionaliści katalońscy od regionalistów z Walencji lub Aragonji.

Bardzo ciekawe szczegóły o tych rozdyktach perfidnie przez agentów Międzynarodówek i Kehlilli (Sanhedryn w Genewie) daje w swej książce o Hiszpanji (Ombre et Soleil) wydanej u Hachetta Raymond Recouly, który tam od 30 lat stale zajeżdżał. Ten Companys to poprostu propuczyk, krypto-sympatyk III-ciej, faworyt Trockiego i nadzieja Kominternu, żadna figura serio, tylko czysty przypadek, traf, który wypłynął na wdzykach, spienionych nie tyle falach ile balwanach potwornego anarchicznego chaosu, swego czasu (niedawnego) cygan (bohemiem) z Cafe du Dome i z Montparnassu, gotowy rym na obóz i obus (pocisk). Jak łatwo wypłynął, a raczej wypłynął na powierzchnię, tak szybko wszelki słuch o nim zaginie.

Wszelkie zaś ślady separatyzmu katalońskiego będzie musiał Madryt wypłenić i wypalić doszczętnie i bez minimalnej reszty, nie podniecając już więcej regionalistycznych nawet literackich apetytów. Hiszpanja, jako państwo, może swe kolonie afrykańskie utrzymać jeszcze, o ile będzie bez szwów cementowo zjednoczona, socjalnie sprawiedliwsza (nieodzowna reforma rolna!), katolicka, kulturalna, bezanalfabecka.

Separatyzm województwa katalońskiego obok ambicyj prowincjonalnych, podżegiwała głównie zagraniczna prasa głównie liberalno-żydowska. Te z niej głosy i glosy zagraniczne tłumaczyła przedrukowywała potem prasa barcelońska i demonstrowała Hisz

panom jako głos opinii europejskiej (Kessel, Fischer, Blum, Bloch i t. p.). Czerwona Barcelona pełna stała goszczących „szalejących” wirtuozów wielkiego reportażu, była oczkiem w głowie radicococów i judomasonów wszystkich krajów.

Fatalnie na tej protekcji wyszli obywatele województwa katalońskiego i Hiszpanie wogóle. Toteż trzy lata temu ostrzegali przed zabawą w „Etat Catala” przyjaźnie usposobieni i swoi i obcy. Można było odrazu wypatrzyć w tym dość nawet grubo robioną tem razem kabałę wojującego pansemityzmu.

Demonstracja dnia 7 października urządzona w Warszawie w biały dzień przez bezczelnie rozuchwalony mob żydowsko-komunistyczny wykazała jedno: jakie były tendencje i dyspozycje Kehlilli (Sanhedrynu).

Na tym odcinku plałta.

Premjer węgierski Goemboes gości w Warszawie

Wczoraj o g. 23.05 przyjechał do Warszawy premier węgierski, Juljusz Goemboes. Towarzystwami: dyrektor wydz. pol. w MSZ., bar. Jerzy Bakach Bessenyi, szef wydz. prasowego dr. Menzela, sekretarz legacji, Erwin Vladar z dep. gosp. MSZ., radca hr. Juljusz Teleky, ref. spraw polskich w wydz. pol. MSZ. i mjr. inż. Antoni Petnehaze, adiutant premiera jako ministra Spraw wojskowych.

Na dworcze powitali gościa premier Kozłowski, minister Beck, wiceminister Szembek, min. Schaezel, prez. Starzyński i in. Z premierem przybyli dziennikarze węgierscy: dr. Laslo Lengyel („Pester Lloyd”), dr. Ferenc Vasarhelyi („Az Est”), Lajos Gerloczy („Borai Ujsag”), dr.

Janos Bokay („Budapesti Hirlap”), „Reggel”), dr. Laslo Bery („Nemzeti Ujsag”), Michael Rozonyi („Węgierska Ag. Tel.”), Johann Makkai („Uj Magyarasag”), Ludwik Tury („Magyarasag”), Koloman Hubay („Fuggelenseg”) i de Ujhazy („Korespondent „Fuggelenseg” w Berlinie).

W dniu dzisiejszym p. Goemboes w towarzystwie posła węgierskiego w Warszawie min. Matouski składał wizyty oficjalne.

Premjer Goemboes złożył o godz. 11-ej wizytę p. premierowi Kozłowskiemu, następnie p. ministrowi Spraw Zagranicznych Beckowi i pierwszemu wiceministrowi Spraw Wojskowych gen. Kasprzykowi, a o godz. 12.45 złożył wieniec na grobie Nieznanego Żołnierza.

Fikcyjne interesy książąt pszczyńskich

W związku z mającą się niebawem odbyć sprawą sądową „Wspólnoty Interesów” przeciwko ks. Pszczyńskiemu, donoszą z Katowic ciekawe szczegóły tej sprawy, którą miejscowe koła śledzą z ogromnym zainteresowaniem.

W roku 1928 książęta Pszczyńscy wybudowali dwie olbrzymie fabryki związków azotowych: jedną w Wyrazku pod Mikołowem, a drugą w Waldenburgu na Śląsku niemieckim. Koszty budowy tych fabryk wyniosły około 40 milionów złotych w złocie, samą zaś budowę książęta Pszczyńscy przeprowadzili za cudze

pieniądze, zakładając kilka fikcyjnych spółek, jak np. „Amonium”, i przy ich pomocy otrzymywali wielomilionowe kredyty. Po załamaniu się koniunktury, wszystkie fabryki i spółki zbankrutowały.

Przy ubieganiu się o kredyty książęta Pszczyńscy nie występowali sami. W ich imieniu wszystkie umowy podpisywało „Amonium”. Do spółki też należało kilku podstarżonych Szwajcarów, dwóch adwokatów i jeden handlarz sztucznych kwiatów. Biura „Amonium” mieściły się w sklepie ze sztucznymi kwiatami w Szwajcarii.

Passywa „Amonium” wynoszą 18 milionów franków szwajcarskich (31 milionów złotych).

Dobre drogi — silna Polska

List do Redakcji

Wielec Szanowny

Panie Redaktorze!

Uprzejmie proszę Pana Redaktora, by raczył zamieścić w piśmie swem poniższe sprostowanie:

Podczas rozprawy sądowej w Warszawskim Okręgowym Sądzie Handlowym w dniu 12-ym b. m. adwokat Hofmokl-Ostrowski (ojciec) pozwolił sobie zaatakować mnie osobiście, mimo, że osoba moja nie stała w związku z rozpatrywaną sprawą.

P. Hofmokl-Ostrowski mianowicie oświadczył, że w nieokreślonym bliżej przez niego terminie, rząd miał mi udzielić koncesji na przywóz papieru zagranicznego, która to koncesja miała mi przynieść znaczne korzyści pieniężne.

Ta niesłychana metoda napastowania przez P. Hofmokl-Ostrowskiego zmusza mnie do oświadczenia, że przytoczony przez niego fakt jest zwykłym kłamstwem, wysnutem z wyobraźni p. adwokata.

O żadne koncesje papierowe nie zabiegałam, nie mogłam ich więc ani otrzymać, ani tem więcej ciągnąć z nich zysków.

Wiązanie zaś z tym zmyślnym faktem imienia mego s. p. Meza, należy do metod postępowania, wystawiających panu Hofmoklowi wśród ludzi honoru właściwe świadectwo. Łączę wyrazy poważna

Tanina Holówkowa.

Rada Ministrów obradowała wczoraj do 3-ciej w nocy

Wczoraj odbyło się pod przewodnictwem p. premiera Kozłowskiego posiedzenie Rady Ministrów, poświęcone rozważeniu tych wszystkich projektów ustawodawczych, które jeszcze przed zwołaniem sesji sejmowej t. j. przed 31 października mają zostać ogłoszone jako dekrety Prezydenta Rzplitej. Zaczęte o godz. 5-ej i pół popołudniu, obrady trwały do 10-tej i pół wieczorem, poczem nastąpiła przerwa spowodowana wyjazdem pp. Kozłowskiego i Becka na dworzec główny dla powitania premiera węgierskiego Goemboesa. Następnie podjęto spowrotem obrady, które zakończyły się dopiero o godz. 3-ciej w nocy.

Wedle komunikatu PAT, przedmiotem rozważań były między innymi: Projekt rozporządzeń o utworzeniu związku rewizyjnego samorządu terytorjalnego i o poprawie gospodarki i finansów

związków samorządowych i 4 projekty rozporządzeń, dotyczących oddłużenia rolnictwa (a mianowicie o konwersji i uporządkowaniu długów rolniczych, o obniżeniu zadłużenia gospodarstw rolnych z tytułu należności funduszu obrotowego reformy rolnej, o ulgach kredytowych z tytułu zadłużeń w bankach państwowych i nowelizacji ustawy o ułatwieniach dla instytucji kredytowych, przyznających dłużnikom ulgi w zakresie wierzycielności rolniczych). Poza tem Rada Ministrów przedyskutowała też projekty rozporządzeń, zawierających prawo o sądach pracy i nowelizację ustawy o Ubezpieczeniu Społecznem oraz rozporządzenie o połączeniu Funduszu Pracy z Funduszem Bezrobocia.

Szczegóły dekretów oddłużeniowych oraz odnoszących się do ubezpieczeń społecznych omawiamy osobno.

Nowy dekret o szpiegostwie

W najbliższych dniach ogłoszony będzie w Dzienniku Ustaw dekret Prezydenta Rzplitej, zmieniający dotychczasowe przepisy (dekret z roku 1928) o karach za szpiegostwo.

Dekret, którego nazwa oficjalna brzmi „O niektórych przestępstwach przeciw bezpieczeństwu”, normuje wyjątki, obowiązujące w sprawach tego rodzaju od ogólnych przepisów, zawartych w kodeksie karnym.

I tak mianowicie, w sprawach o szpiegostwo wszelkie działania uznawane jest za bezprawne, bez względu na to, czy było umyślne, czy nieumyślne, chyba że zostało podjęte za zezwoleniem właściwej władzy. W niektórych wypadkach sądy nie będą mogły łagodzić kary ani zwalniać jej wykonania, nadto będą mogły, obok kary więzienia, nakładać także grzywnę — do 100.000 zł., o ile zachodzi występki, popełniony umyślnie, a bez ograniczenia wysokości w wypadkach, gdy czyn szpiegowski skwalifikowano jako zbrodniczy. W razie skazania za przestępstwo, popełnione umyślnie, sąd zarządzi rozciągnięcie nad skazanym nadzoru policyjnego na czas od roku do lat pięciu.

Przestępstwa przeciw bezpieczeństwu, podlegające sądzeniu na podstawie obecnego dekretu, są następujące: 1) ujawnianie innej osobie tajemnicy państwowej, 2) udzielanie rządowi obcego państwa informacji wojkowej, 3) udzielanie rządowi obcego państwa wiadomości, dokumentów lub innych przedmiotów, w szczególności w zakresie stosunków politycznych, dyplomatycznych lub gospodarczych państwa polskiego,

które mogą być użyteczne dla tego państwa na wypadek wojny z państwem polskiem, albo w nieprzyjaznych dla państwa polskiego działaniach lub zamierzeniach, 4) gromadzenie wiadomości, dokumentów lub innych przedmiotów, stanowiących tajemnicę państwową lub informację wojskową, albo też staranie się je uzyskać lub z nimi zapoznać, 5) udzielanie pomocy w działalności wywiadowczej osobie, działającej w interesie rządu obcego państwa, 6) publiczne rozpowszechnianie informacji wojskowej, której rozpowszechnianie może zagrażać interesom państwa, albo co do której wydany został zakaz rozpowszechniania, 7) wprowadzenie władzy polskiej w błąd przez udzielenie jej fałszywych wiadomości, albo dostarczenie podrobionych lub przerobionych dokumentów lub innych przedmiotów, mających znaczenie dla bezpieczeństwa państwa polskiego, 8) niezawiadomienie władzy o zamierzonym dokonaniu niektórych przestępstw, 9) rozpowszechnianie wiadomości o postępowaniu karnym, choćby już ukończonym, w sprawach, osądzonych na zasadzie tego dekretu.

Sprawy te będą sądzone przez Sądy Apelacyjne, od których wyroku będzie służyła tylko kasacja do Sądu Najwyższego. Wybór obrońcy będzie podlegał zatwierdzeniu Sądu, prokurator będzie mógł już w toku śledztwa żądać zajęcia całego majątku oskarżonego dla zabezpieczenia grzywny, a Sąd będzie mógł zarządzić ogłoszenie wyroku przy drzwiach zamkniętych, o ile uzna to za niezbędne ze względu na bezpieczeństwo państwa.

Żydzi w barakach miejskich nie dostaną koszernej wikt

„Unzer Express” podaje wiadomość, że rabini warszawski interwenjowali u p. marszałkowej Piłsudskiej, aby żydzi, zamieszkujący baraki annopolskie, otrzymywali pożywnie koszerne. Wynikiem tej interwencji było polecenie, które otrzymał zarząd baraków, zorganizowania dla żydów obiadów koszernych. Poniemaj jednak urządzenie kuchni koszernej pociągnęłoby za sobą znaczne koszty, wykonanie tego polecenia okazało się niemożliwe.

Wobec powyższego delegacja rabinatu i żydowskiego komitetu

pomocy udała się do dyrektora wydziału opieki społecznej przy magistracie, prosząc o zorganizowanie na Anopolu kuchni koszernej dla żydów. Dyr. Baczyński odpowiedział jednak, iż fundusz dyspozycyjny został tak zmniejszony, że nie może być mowy o prowadzeniu koszernej kuchni.

Nakoniec delegacja udała się do kahału z prośbą o sfinansowanie koszernej kuchni, jednak i tutaj spotkał ją zawód, ponieważ kahał oświadczył, iż nie posiada odpowiednich funduszy.

Zbiórka ofiar w naturze Dla powodzi

Obecnie w Warszawie organizowane są komitety domowe zbioru ofiar w naturze na rzecz powodzi. Zadaniem komitetów domowych będzie odwiedzenie poszczególnych lokatorów w celu powiadomienia ich o dokonywanej zbiórce i uproszenie przygotowania paczki na wskazany termin oraz złożenie jej w komitecie domowym w dniu oznaczonym dla każdego komisariatu P. P.

Specjalnie pożądane są produkty spożywcze nie ulegające zepsuciu, odzież, obuwie, bielizna, tkaniny, sprzęty domowego użytku, materiały budowlane, pasza, książki, podręczniki szkolne, materiały piśmienne etc.

Artykułów spożywczych, ulegających szybkiemu zepsuciu oraz przedmiotów i rzeczy niezdatnych już zupełnie do użytku, nie należy składać.

Jak wiadomo, zbiórka w naturze odbywać się będzie od 22 do 30 b. m. włącznie.

BORDEAUX, 20.10 (PAT). Na skrzyżowaniu dróg nastąpiło zderzenie pomiędzy autobusem a samocho-dem ciężarowym. Katastrofa zakończyła się śmiercią 3 osób. 5 osób jest ciężko rannych.

Komunikacja przyszłości

Warszawa — Poznań w 3 godziny 20 min.
polskim wozem motorowym

Pośpiech w komunikacji kolejowej jest czynnikiem niezwykle ważnym. Niestety, w Polsce do zagadnienia tego podchodzono dość obojętnie i czynniki decydujące w tych sprawach nie mogły się zdobyć na prawdziwy rozmach, by choć w przybliżeniu chyżość komunikacji upodobnić do zagranicznej. Zagadnienie to wszakże nie mogło znajdować się dłużej w bezruchu, albowiem napierający ze wszech stron postęp komunikacyjny, fantastyczne rekordy szybkości stawiane przez koleje, samochody i lotnictwo zmusiły do zajęcia się tą sprawą na serio.

Toteż każdy prawie nowy rozkład jazdy przynosi pewne udogodnienia i przyspieszenia chyżości pociągów podmiejskich i dalekobieżnych. Zanotować wypadnie przyspieszenia komunikacyjne na linii Warszawa—Kraków, Warszawa—Katowice i t. p. Wszakże, nawet po dokonaniu tych zmian jesteśmy jeszcze daleko od chyżości pociągów pośpieszonych, jaką rozwijają np. we Francji i w Niemczech, gdzie pociągi starego typu osiągały dawno ponad 100, a ostatnio nawet ponad 110 km. na godzinę szybkości handlowej.

Sprawy te łączą się oczywiście z całym kompleksem zagadnień, a więc przede wszystkim wytrzymałości torów, odpowiednim ułożeniem rozkładów jazdy, dobrze funkcjonującą sygnalizacją, zarówno w dzień, jak i w nocy. Nic też dziwnego, że Polska, która objęła spuściznę po trzech zaborcach, musiała wszystkie te elementy skoordynować, umocnić tory i następnie dopiero przystąpić do prób i eksperymentów w dziedzinie szybkiej komunikacji.

Obecnie niezwykle „modną” stała się t. zw. komunikacja motorowa. „Moda” ta przeniknęła również do Polski i obecnie mamy już stałą komunikację torpedomotorową na linii Katowice—Kraków—Zakopane. Na krótkie dystanse, motoryzacja ruchu jest inowacją pożyteczną, albowiem wagony motorowe mogą poruszać się szybciej, są tańsze w eksploatacji, toteż odcinek łączący Zagłębie Śląskie z płucami Polski, Zakopanem, został znacznie skrócony przez wprowadzenie torpedy motorowej. Torpeda ta jest konstrukcją zagraniczną.

POLSKA TORPEDA

W dniu wczorajszym Min. Komunikacji urządziło próbną jazdę polskiej torpedy motorowej na trasie Warszawa — Poznań — Warszawa. Wagon dwumotorowy zbudowany został w polskich zakładach Cegielskiego w Poznaniu. Polska torpeda, przy całej prostocie konstrukcyjnej, odznacza

się estetycznym wyglądem zewnętrznym, wygodnymi siedzeniami wewnątrz, dobrem oświetleniem oraz ogrzewaniem. Wagony zaopatrzone są w motory ropne Diesel-Saurer i są w eksploatacji niezwykle oszczędne, używają bowiem na przestrzeni 100 km. 28—30 kg. ropy, w cenie 25 gr. za kg. W ten sposób zużycie paliwa na całej przestrzeni z Warszawy do Poznania kosztowałoby około 30 zł. Do tego dodać trzeba jeszcze zużycie smaru oraz wydatek na obsługę, składającą się normalnie z czterech osób. Jest to niewątpliwie duża zaleta wozu — jego taniota eksploatacji, w tych bowiem warunkach kalkulacja przejazdu wypadnie zapewne taniej, niż pociągu parowego.

130 KM GODZ.

Chyżość polskiej torpedy jest, jak na nasze warunki, bardzo duża. Może ona rozwinąć maksymalną szybkość, dochodzącą do 130 km. na godzinę, a jazda z szybkością przeciętną 100 km. jest zjawiskiem zupełnie normalnym. Jeżeli zważymy, że najszybszy pociąg łączący Warszawę z Poznaniem, t. zw. Lux paryski, kursujący trzy razy w tygodniu, pokrywa przestrzeń Warszawa—Poznań, z jednorazowym zatrzymaniem się w Kutnie, w 5 godzin. To szybkość rozwinięta przez polską torpedę i pokrycie tej przestrzeni w przeciągu 3 godz. 31 minut (z Warszawy do Poznania z 11 minutowym postojem w Gultowach, a więc właściwie sama jazda trwa 3 g. 20 m.) i 3 g. 18 m. (Poznań—Warszawa), uznać należy za znaczną. W tych warunkach przeciętna szybkość handlowa „tam” wyniosła 86 km/godz. i „spowrotem” 90 km/godz.

Maksymalna szybkość torpedy wynosi 130 km. na godzinę i w drodze powrotnej szybkość ta rozwijana była do 123 km.

KOMUNIKACJA PRZYSZŁOŚCI

Wszystko to są zalety wozu, który, niewątpliwie, w komunikacji na mniejszych przestrzeniach, jest bezkonkurencyjny i musi zyskać na długie i ciężkie pociągi pośpieszne, które przy naszym stanie torów nie mogą tak szybko rozwijać. Wystarczy przytoczyć fakt, że ciśnienie na jedną os. parowozu pociągu pośpiesznego wynosi około 19 ton, podczas, gdy ciśnienie na jedną os. wozu motorowego wynosi zaledwie 3,5 tonny. W ten sposób wóz motorowy mniej niszczy tory ze względu na swą lekkość, może przeto rozwinąć większą szybkość. Wóz obliczony jest na 86 osób, podzielony na dwie klasy: II i III. W II klasie obicia są z materji, podobnej do obić bronzowych w II klasie wagonów pu-

manowskich, w klasie III siedzenia obite są skórą; siedzenia te są niezbyt zresztą miękkie.

WADY

To są zalety wozu. Są jednak i wady. Przedewszystkiem siedzenia w wozie pomyślane są zaciśnięto i naprawdę na trzyosobowym siedzeniu mogą się z trudem pomieścić trzy osoby szczupłe. Poza to stukot w wagonach motorowych jest dużo większy, niż w wagonie pullmanowskim, na co wpływa widocznie mniej elastyczne resorowanie wozu oraz to, że bezpośrednio w wagonie, w którym jadą pasażerowie, pracuje motor. Po 7-mio godzinnym pobycie w takim wagonie pasażer czuje się lekko oszołomiony i zmęczony. Dobrze jest więc to, że polskie wagony motorowe obliczone są na krótkie — półtoragodzinne przestrzenie, albowiem pomyślane są przede wszystkim do kursowania na trasie Warszawa — Łódź Kaliska.

Choć, jak na nasze stosunki, torpeda rozwija szybkość znaczną, to jednak pasażer siedzący w głębi wagonu motorowego szybkości tej zbyt nie odczuwa, co jest niewątpliwie zaletą.

Natomiast, jeżeli się siedzi przy sterze wagonu motorowego, szybkość ta jest widoczna i może przed wagonem nieco za silnie odbija, co daje się odczuwać najbardziej na wirażach i na wjeździe na przystanki.

Polskie wagony motorowe śmiało i bez trudu rozwijać mogą szybkość 100 km. na godzinę i uważamy, że w tym typie wagonu motorowego ta właśnie szybkość się ustali. Jazda ponad 100 km. jest już wyciąganiem motoru. Rozbieg wagonów jest dość skomplikowany i utrudniony i wozu motorowe dopiero po kilku kilometrach jazdy osiągają szybkość do 90 km. Niewątpliwie są to wady konstrukcyjne, nie tak wszakże wielkie, by ich przy pewnym wysiłku usunąć nie można było. W komunikacji wszakże bez zatrzymywania się, jak to jest pomyślane na trasie Warszawa — Łódź, szczegół ten nie odgrywa zasadniczej roli.

Pojawienie się i rozpowszechnienie wagonów motorowych polskiej konstrukcji jest inowacją, której należy przyklasnąć i życzyć sobie, by dalszy rozwój komunikacji w Polsce szedł po tej linii.

E. M. Rom.

Sport

W NIEDZIELE NA BOISKACH

Program niedzielnych imprez sportowych jest następujący:

Warszawa

Na boisku Warszawianki o godz. 11.30 mecz o mistrzostwo Ligi Warszawianka — Garbarnia.

Na Dynasach o godz. 15-iej zamknięcie sezonu kolarskiego. Z tej okazji rozegrane zostaną zawody motocyklowe i torowy wyścig kolarski na 25 km.

Na szosie pod Wawrem odbędzie się kolarski bieg naprzelaz o mistrzostwo Warszawy, zorganizowany przez Warsz. Okr. Zw. Kolarski. Dystans biegu 30 km.

O mistrzostwo jesienne klasy A okręgu grają Elektryczność — Skra, Znicz — Drukarz, Swit — Warszawa, Orzeł — Orkan, Legia — AZS i Polonia — PWATT.

Na prowincji

W Krakowie mecz o mistrzostwo Ligi Wisła — Legia, mecz bokserski pomiędzy Wawelem a mistrzem niemieckiego Śląska Kraftsportklub, zawody kolarskie pod hasłem „Szukamy olimpijczyków”, potem odbędzie się doroczna konferencja związków sportów zimowych i organizacji turystycznych, w czasie której uchwalony będzie kalendarz sportów zimowych na następny sezon.

We Lwowie Pogon — Polonia, w Kr. Hucie Rucl — Cracovia.

Boks

RUMUNSCY BOKSERZY W POLSCE

Rumunscy bokserzy, członkowie znanego klubu Dragoș Voda z Czerniowca rozpoczynają dziś tournée po Polsce.

Rumuni przybyli do Polski w najsilniejszym składzie. Klub ten jest mistrzem Bukowiny. Skład w waga od muszej do ciężkiej przedstawia się następująco:

Manz — mistrz Rumunii, Ungureanu, Ichnatiuk Karol — mistrz Rumunii, Chawriliszyn, Popescu, Klita — b. trzykrotny mistrz Rumunii, Janusiewicz — mistrz Rumunii i Drac — mistrz Bukowiny.

ŁÓDŹ — BRNO W BOKSIE

Morawska 21a bokserska otrzymała list od Łódzkiego OZB w sprawie wznowienia międzynarodowych spotkań Brno — Łódź o puchar Rady Miejskiej m. Brna.

Łódź proponuje termin 30 grudnia b. r. w Łodzi.

Byłoby to trzecie spotkanie w cyklu rozgrywek o puchar Brna. W pierwszym wygrała Łódź 10:6, w drugim padł remis 8:8.

NIEMIECCY BOKSERZY W KRAKOWIE

W niedzielę, 21 b. m., przybywa do Krakowa po raz pierwszy niemiecki drużyna bokserska „Kraftsport Club Beuthen 06”, mistrz drużynowy niemieckiego Śląska. Niemcy rozegrają mecz z zespołem krakowskiego Wawelu.

O MISTRZOSTWO WARSZAWY

Tabela drużynowych mistrzostw Warszawy przedstawia się obecnie jak następuje: 1) Makabi 2 gry 4 pkt. st. zwyc. 32:0, 2) Skoda 2 gry 4 pkt. st. zwyc. 20:3, 3) CWS 2 gry 2 pkt. st. zw. 19:13, 4) Fort Bena 2 gry 2 pkt. st. zw. 16:6, 5) Polonia 2 gry 0 pkt. st. zw. 0:32, 6) Gwiazda 2 gry 0 pkt. st. zw. 0:32.

Najbliższe mecze Makabi — Skoda i Polonia — Gwiazda przyniosą duże wyjaśnienie sytuacji.

POLACY NA LIŚCIE 10-CIU NAJLEPSZYCH

Na światowej liście dziesięciu najlepszych wyników w każdej konkurencji w r. 1934 tylko czterech zawodników polskich zdolało się za-

kwaliifikować, a mianowicie Kusociński 6 na 5 km., Luckhaus 7 w trójskoku, Heljasz 6-tv w rzucie kulą, Pławczyk 6 w dziesięcioboju.

Na liście europejskiej Biniakowski jest 10 na 400 m., Kucharski 9 na 800 m., Kusociński 6 na 5 km., Pławczyk i Nowak na 11 miejscu w skokach wwyż i w dal, Morończyk na 9 miejscu w tyczce, Luckhaus 3 w trójskoku, Heljasz drugi w kuli, a 13 w dysku, a Pławczyk 5 w dziesięcioboju.

Wśród pań Walasiewiczówna zajmuje pierwsze miejsce na 100 i 200 mtr., a trzecie w skoku w dal. Świdzka jest 7-ma w biegu na 800 m., a Nowacka 10-ta, Frievaldówna 10-ta w płotkach, Wajsołowa 5-ta w kuli i pierwsza w dysku, Kwaśniewska 5-ta w oszczepie i 6-ta w pięcioboju, a Czajkowska 10-ta w kuli i 7-ma w dysku.

W KRZEMIENCU SZUKANO OLIMPIJCYKÓW

Komisja Sportowa Zjednoczenia Organizacji Społecznych zorganizowała zawody lekkoatletyczne pod hasłem — „szukamy olimpijczyków”. W zawodach startowali zawodnicy wszystkich miejscowych klubów sportowych. Najlepsze wyniki:

100 m. — Skorobacki 12,2 sek., wwyż — Kollataj 155 cm., kula — Skorobacki 13,14 mtr., wdal — Skorobacki 588 cm., 800 m. — Sokulski 2,14 sek.

Skorobacki jest członkiem Koła Sportowego przy Seminarium Praw. Duch.

Kolarstwo

Z NIEPORZĄDKÓW W KOLARSTWIE

Wybrany na ostatnim walnym zebraniu zarząd Śl. Okr. Zw. Kolarskiego nadesłał do zarządu Polskiego związku tow. kolarskich list, w którym śląski związek ogłasza się za odrębny związek kolarski, niezależny od centralnych władz kolarskich. W odpowiedzi zarząd PZTK rozwiązał zarząd Śl. okr. związku, unieważnił wszystkie uchwały zarządu i mianował p. inż. Mainusza z Szopieniec delegatem nadzwyczajnym dla zwolnienia nowego walnego zebrania śląskich klubów kolarskich na dzień 21 listopada rb.

Piłka nożna

SMIGŁY — LEGIA

Wczoraj wyjechała do Poznania drużyna piłkarska wileńskiego WKS Smigły na mecz półfinałowy o wejście do ligi państwowej z poznańską Legią.

Wilnianie startują w składzie: Czarski, Chowaniec — Maniecki, Wysocki — Skowroński — Błewicz, Hajdul II — Pawłowski — Browko — Zbroja — Drag.

Gry sportowe

MISTRZ ŚLĄSKA W PALANIE

Zakończono mistrzostwa Śląska w palaniu. Tytuł mistrza Okręgu Śląskiego przypadł drużynie KS Strzał z Dobieńska Staro.

Ponieważ mistrzostwa w palaniu rozgrywane są w Polsce w jednym tylko — Śląsk — okręgu, przeto tytuł mistrza Śląskiego jest równoznaczny z tytułem mistrza Polski.

L. a. lotyka

ECHA SKRESLENIA KUSOCINSKIEGO

Na ostatnim posiedzeniu Warsz. OZLA zarząd wyraził przekonanie, że wykreślenie z klubu Warszawianka, jakie otrzymał Kusociński, nie jest słuszne i postanowił wystąpić z wnioskiem do PZLA o zmniejszenie okresu pauzowania przynusowego do dn. 1 listopada r. b.

Listy do redakcji

Dlaczego zniesiono rozmowy telefoniczne t. zw. powiatowe?

Chciałbym bardzo, by doszło do wiadomości tych czynników, które decydowały o zmianie taryfy telefonicznej od dnia 1 b. m., jak ta zmiana krzywdzi mieszkańców wsi. Wszystkie obniżki, tak opłat pocztowych, jak abonamentu telefonicznego i uwzględnienia niższych stawek za rozmowy między centralami na bliższe odległości, są niezmiernie w nas wobec skasowania rozmów, tak zwanych powiatowych, t. j. prowadzonych w obrębie jednego powiatu, za które płacono się dotychczas, bez względu na odległość, 30 groszy za jednostkę 3-minutową.

Obecnie, im kto dalej mieszka od miasta powiatowego, tem więcej musi płać za rozmowy, a wszak główną korzyścią z telefonu na wsi jest możliwość załatwiania za jego pośrednictwem szeregu interesów z władzami powiatowymi (administracyjnie, skarbowe), a także z różnymi instytucjami handlowymi, czy też bankowymi, grupującymi się przeważnie w miasteczku powiatowym. Kto ma dalej

do powiatu, ten częściej musi się uciekać do pomocy telefonu, by oszczędzić sobie dalekiej i często niezbyt wygodnej podróży.

Ja sam muszę płać obecnie 1 złoty za każdą rozmowę, zamiast dotychczasowych 30 groszy, i w rezultacie nie widzę możliwości korzystania z telefonu. Dla zanoszenia kilku złotych wólp osobicie jechać do powiatu, lub ostatecznie wysłać posłańca z listami. W podobny sposób postępować muszą wszyscy ci, którzy z ołkówiem w ręku prowadzą swe interesy — do czego ma takim służyć telefon?

Jeżeli czynniki, decydujące w podobny sposób tę sprawę, nie wzięły zważenia pod uwagę wyżej przytoczonych okoliczności, to może uznają teraz za konieczne omyłkę swą naprawić, w przeciwnym bowiem razie zamiast proklamowanego jednoczenia nowych abonentów, zaczęną likwidować starych.

Abonent wiejski.

Bezrobocie w Zagłębiu powleksza się z każdym dniem

SOSNOWIEC, 20.10 (tel. wł.). W tych dniach fabryki lnu i drutu zwolniły 20 robotników, ponadto, wskutek braku zamówień ograniczono czas pracy do 2 dni w tygodniu. W „Hucie Bankowej” na wydziale walcowni spowodu złamania się wału w maszynie parowej, zamknięto cały oddział od 17 b. m. na okres

miesięczny, wskutek tego 300 robotników straciło pracę. Tow. Elektryczne w Ząbkowicach oddało 20 robotników. Warszawskie Tow. na Niemcach w Sosnowcu wypowiadzało pracę wszystkim pracownikom umysłowym w liczbie 200 osób z tem, że od 1 stycznia 1935 r. wprowadzone będą nowe warunki pracy i płacy.

Nowe sposoby oszukańcze żydów łódzkich

ŁÓDŹ, 20.10 (tel. wł.). Szereg firm żydowskich łódzkich wpadło na niezwykle sposób nabierania kupujących. Oto sprytni właściciele żydowie zamawiają w drukarni kilkadziesiąt tysięcy lotek, zatytułowanych: „Do redaktorów”, w których głoszą, że za zł. 8.50 można otrzymać „jubileuszowy komplet”, składający się z pulswera męskiego, koszuli męskiej, pary kalesonów, pary ciepłych

rękawiczek, szala, krawata jedwabnego, skarpetek, wreszcie 3 chustek do nosa. Naiwni dają się nabierać i zamiast spodziewanego towaru, otrzymują rzeczy zupełnie bezwartościowe. Wobec powyższego uważamy za swój obowiązek ostrzeżenie społeczeństwo chrześcijańskie przed tego rodzaju ordynarnymi kawałami żydowskimi.

Kronika sądowa

NADUŻYCIA W „SKODZIE”

Warszawa. — Przed Sądem Okręgowym toczył się proces o nadużycia w Zakładach „Skody” na Okęciu. Pod zarzutem przywłaszczenia znaleźli się dwaj urzędnicy rachuby: Zygmunt Gołota i Jan Wróbel. Oskarżeni dopuścili się nadużyć za pomocą machinacji z listami płac. Ogółem zdefraudowali 46.000 zł.

Jak wykazał przewod. sądowy, machinacje Wróbla i Gołoty przez jakiś czas uchodziły im bezkarnie, ze względu na słabą kontrolę. Sam naczelny dyrektor, Heine, robił różne nadużycia, tak że przeciwko niemu toczy się postępowanie karne. O nadużyciach dyrektora wiedział cały personel „Skody”. Oczywiście, nie wpływało to hamująco na nieuczciwych urzędników.

W wyniku rozprawy sąd skazał Wróbla na 3 lata, Gołotę na 2 lata więzienia.

ZWALNIANIE Z WOJSKA

Warszawa. — Urzędnik P. K. U., Stanisław Zalewski, porozumiał się z kilkoma kombinatorami, którzy zawodowo trudnili się zwalnianiem poborowych z wojska. Zalewski uwolnił rekrutów od wojska w ten sposób, że zaliczał ich do nadkontyngentu.

Sąd Okręgowy skazał Zalewskiego na 3 lata więzienia, pozostałych zaś: Altera Brenera, Kamę Owsiejewicza, Rachele Brenerową i Eiroima Melmadowicza po 2 lata więzienia. Wczoraj Sąd Apelacyjny wymiar kary zatwierdził.

WSPÓLNICY „HIPKA WARJATA”

Warszawa. — Zakończony został proces 4 rabusów, którzy z głósnym „Hipkiem Warjatem” zorganizowali bandę, która dokonała szeregu kradzieży i napadów. Wyrokami sądu Antoni i Władysław Gutaszewscy i Stefan Kwiatkowski zostali skazani po 3 lata więzienia. Czwarty współwinnik, Jan Bartosik, dostał 2 lata.

EMERYT W PEŁNI SIŁ

Poznań. — 50-letni Stefan Dzieński, emerytowany porucznik W. P., zasiadł na ławie oskarżonych pod zarzutem stalszowania książeczki wojskowej, w której przerobił „stan suoczynku” na „stan służby czyn-

nej”. Oskarżony przyznał się do fałszerstwa i wyjaśnił, że przyzwyczajony do munduru, nie mógł się pogodzić z faktem, że go zrobiono emerytem w pełni sił, gdy miał 28 lat.

SKAZANIE WÓJTA - SANATORA

Intno. — Przed kilku dniami donosiliśmy o procesie działacza sanacyjnego w okręgu kutnowskim, dwukrotnego posła BB, Władysława Koniarka, który skradł 40.000 zł. z podatków państwowych i samorządowych. Sąd skazał Koniarka na 2 lata i 6 miesięcy więzienia.

Wypadki i kradzieże

WYPADKI SAMOCHODOWE

Na rogu Nowego świata i Al. Jerolimskiej, samochód Nr. 21319 przejechał 9-letniego Romana Orlika, ucznia, (Nowy świat 11), syna kierowcy w B. G. K. Kierowca, Edward Winger (wiesz Pyry) przewiózł chłopca tymże samochodem do ambulatorium Pogotowia, gdzie lekarz stwierdził ogólnie potłuczenie, oraz zranienie skóry z czoła i prawego policzka.

Na ul. Freta, dostała się pod samochód 58-letnia Zofia Goldenharowa, przy dzieciach. (Freta 40). G. przewieziono również na stację Pogotowia, gdzie lekarz stwierdził złamanie lewej ręki, oraz potłuczenie prawego kolana i podudzia.

ZAMACHY SAMOBÓJCZE

24-letnia Marta Kuranówna, bez zająca, (Zyrardów, ul. Poprzeczna 6), otruła się esencją octową w bramie domu Brukowa 29.

20-letnia Antonina Paszkiewiczówna, bezdomna, napiła się esencji octowej w bramie domu Grochowska 56.

Obie desperatki przewiozła Pogotowie do szpitala Przemienienia Pańskiego.

ZATRUCIA GRZYBAMI

Przy ul. Ogrodowej 28, wkrótce po spożyciu na kolację grzybów, zachorowali z objawami zatrucia: 15-letni Teodor Timofiejew, uczeń, 26-letnia Zofia Bargielówna, bez zająca i matka jej, 64-letnia Wiktoria. Lekarz Pogotowia, po udzieleniu pomocy, przewiózł matkę i córkę do szpitala Dr. Jezusa.

Z kraju

LWÓW

Śnieg w Polsce. W Schodnicy upadł wczoraj śnieg, który zniszczył warzywa i kwiaty jesienne. Temperatura obniżyła się znacznie, do — 5 st. C. Również obfity śnieg spadł wczoraj w Siankach.

Uczczenie pamięci ś. p. gen. Rozwadowskiego. Wczoraj, w rocznicę śmierci ś. p. gen. Rozwadowskiego, odprawiono nabożeństwo żałobne przy tłumnym udziale publiczności. Należy zaznaczyć, że Mszę zakupił wojewódzki komitet budowy pomnika ś. p. gen. Rozwadowskiego.

Wypadek szybowa. Szybowiec, który wystartował ze szkoły szybowej w Bezniechowej, spadł we wsi Wojskie pod Siankami.

Wskutek upadku szybowiec został rozbity, zaś poraniony lotnik Piłkowski, student Politechniki, został przewieziony do szpitala.

BIAŁYSTOK

Pożar w fabryce świec. Wczoraj przed wieczorem wybuchł groźny pożar w fabryce świec Nowika. Wskutek rozkopania ulicy, przy której znajduje się fabryka, ukeja ratownicza była b. utrudniona. Cała fabryka doszczętnie spłonęła. Straż pożarna musiała się ograniczyć do ocalenia zabudowań, przylegających do fabryki. Przyczyny pożaru nie zdano ustalić. Straty są b. znaczne.

ŁÓDŹ

Znany strajk... W Łodzi załosi

Kto może korzystać z Funduszu Pracy?

Fundusz Bezrobocia i Fundusz Pracy ustaliły wspólnie zasady kwalifikowania i ewidencji osób, objętych działalnością Funduszu Pracy, oraz zasady rekrutacji na roboty publiczne. W myśl tych postanowień ze świadczeń Funduszu Pracy zarówno w zakresie zatrudnienia na robotach publicznych, jak i w zakresie pomocy, korzystać będą miały prawo tylko te osoby poszukujące pracy spośród zarejestrowanych w biurach pośrednictwa pracy F. B., które odpowiadają następującym warunkom: 1) których podstawą egzystencji stanowi praca najemna w przemyśle, handlu, rzemiośle, biurowości, transporcie, lub zakładach użyteczności publicznej 2) które pozostają bez pracy i pracy poszukują, 3) które nie posiadają najmniejszej obliczonego minimum egzystencji 4) które posiadają zdolność fizyczną do wykonywania pracy.

Wydanie tych przepisów, uzgadniających współpracę Funduszu Bezrobocia i Funduszu Pracy, uważać należy za dalszy krok na drodze połączenia obu tych instytucji, które ma nastąpić w najbliższym czasie.

Długi krótkoterminowe rolnictwa będą rozłożone na 14 lat — 3 procent albo konwersja na listy zastawne

Na łamach „Gazety Polskiej” ukazał się wywiad z min. Zawadzkiem na temat akcji oddłużeniowej w rolnictwie.

Pomijając uzasadnienie nowych ustaw, zawierających znane argumenty o konieczności przeprowadzenia akcji oddłużeniowej podajemy tu wyjątki z wywiadu, które informują o przygotowywanych dekretych.

SUMA DŁUGU — NIETYKALNA

„Zaznaczam tu jednak, że chociaż w projektowanych zarządzeniach ingerencja ustawodawcy w stosunki prywatno-prawne posiada się dosyć daleko, stawia ona sobie jak i w dotychczasowych poczynaniach za zasadę nietykalności sumy kapitałowej, która może być obniżona tylko w poszczególnych wypadkach racji mocy uchwał ciała do tego powołanego, a nigdy z mocy samego prawa. Uważam to za konieczne zarówno ze względu na dążenie do rozwijania zmysłu oszczędności,

ci, jak i na potrzebę utrwalania przekonania o wartości naszego pieniądza”.

WŁASNOŚĆ DROBNA UPRZYWILEJOWANA

„Projekty przewidują najdalej idące uprzywilejowanie własności drobnej. Własność średnia korzystać będzie z bardzo znacznych także, aczkolwiek nieco zwiększonych ulg — będzie tu również wzięte pod uwagę kryterium zadłużenia, tak, aby wykluczyć od dobrodziejstw akcji nadmiernie zadłużonych, nie rokujących nadziei na wybrnięcie z trudności. Najmniejsze ulgi będą przysługiwały wielkiej własności, której jest łatwiej, niż poprzednim kategoriom wyjść z trudności poświęcając część, chociażby znaczną posiadanych gruntów”.

KONWERSJA NA KREDYT DŁUGOTERMINOWY

„Przechodząc teraz do samych ulg, mamy przedewszystkiem ul-

gi z samego prawa. Więc popierwsze, możliwość otwarta dla wszystkich skonwertowania części zadłużenia prywatnego na kredyt długoterminowy. Dotyczy to w zasadzie długów zabezpieczonych w pierwszej połowie szacunku (t. zw. bezpieczeństwo popularne); tylko dla bardzo wielkich obszarów, ze względu na trudności ich spieniężenia, zabezpieczenie będzie musiało być lepsze. Kredyt, o którym mowa, będzie udzielony w 4 i pół proc. Listach Zastawnych, które wierzyciel będzie obowiązany przyjmować al pari”.

„Analogiczna do poprzedniej i również odnosząca się do wszystkich, jest ulga polegająca na możliwości spłacenia w ciągu trzech lat każdego długu prywatnego, przekraczającego 500 zł. papierami wartościowymi, zarówno państwowymi, jak i Listami Zastawnymi towarzyszów kredytowych — po kursie uprzywilejowanym”.

3 PROC. — 14 LAT

„Pozostałe ulgi z mocy prawa odnoszą się specjalnie do drobnej i średniej własności. Będą one polegały na rozłożeniu spłaty kapitału długu prywatnego na lat 14, na obniżeniu oprocentowania do 3 proc., wreszcie na bonifikatach, z których będzie korzystała drobna własność w razie przedterminowej spłaty gotówkowej.”

W stosunku do kredytu zorganizowanego (krótkoterminowego) ulgi będą dotyczyły drobnej i średniej własności. W porównaniu z istniejącym ustawodawstwem (ustawa zwana popularnie o banku akceptacyjnym) ulgi te idą bardzo daleko, bo przewidują dla instytucji wierzycielskich przysługę zawierania układów, bez względu na ich wartość, dla średniej zaś ograniczonej do tych wypadków, kiedy zadłużenie nie przekracza 75 procent. Oprocentowanie obniża się w tych wypadkach do 4 i pół procent. Wzajemnie za ustępstwa, które instytucje musiały zrobić dłużnikom, Państwo rozszerza gwarancję i bonifikaty przewidziane w dotychczasowych przepisach, co oczywiście stanowi bardzo poważną ofiarę Skarbu. I dlatego też ta ofiara musiała być ograniczona i nie może dotyczyć wielkiej własności, dla której droga układów i ewent. skorzystanie z Banku Akceptacyjnego nie jest wykluczone, musi się jednak odbywać bez żadnej dopłaty ze strony Skarbu”.

REDUKCJA DŁUGU

„Poza ulgami z mocy prawa, oraz ułatwieniem i przyspieszeniem układów przewidziane są ulgi, przyznawane przez urzędy

rozjemcze, a mogące obejmować zmniejszenie sumy kapitału długu w trzech wypadkach, stanowiących szczególną bolączkę naszej wsi: przy długach lichwiarskich, długach powstałych z działalności rodzimych i długach z tytułu reszty ceny kupna”.

„W zakresie zorganizowanego kredytu długoterminowego projektowane zarządzenia nie zawierają żadnych nowych ulg”.

ODPISY DLA DŁUŻNIKÓW SKARBU

„Wreszcie jednocześnie z ulgami, dotyczącymi długów prywatnych, wprowadzone być mają daleko idące odpisy dla dłużników P. B. R. i Funduszu Obrótowego Reformy Rolnej. Wymagając od innych, Państwo stosuje tę samą miarę do siebie, jako wierzyciela. Odpisy te osiągną kwotę bardzo poważną, sięgającą circa 450 milionów złotych i przypadną głównie na fundusze państwowe”.

PRZECIW NADUŻYCIOM

„Ale jednocześnie z wprowadzeniem ulg, które uzdrowić powinny każde dobrze prowadzone i na mocnych podstawach oparte gospodarstwo, projektowane zarządzenia zawierają też przepisy, które będą mogły i musiały ograniczyć nadużycia ze strony dłużników. Będą więc wprowadzone przepisy, celem zwalczania zapisów fikcyjnych, ograniczone prawa hipotek małżeńskich lub rodzimych; ulgi mogą być cofnięte w wypadkach powodujących nieślusne wzbogacenie się dłużnika, wreszcie ułatwione będzie postępowanie likwidacyjne w stosunku do tych, którzy — bądź to wyslanowani być nie mogą, bądź też, skorzystawszy z ulg, nie dołożą wszelkich starań, aby zredukowane zobowiązania wykonać”.

SPODZIEWANE REZULTATY

„Nie chcę tu precyzować danych cyfrowych, powiem tylko że grosso modo to, co wszystkie gospodarstwa, korzystające ulg, razem, wzięte, będą miały placić tytułem odsetek, będzie mniejsze od tego, co faktycznie pląca obecnie (nie licząc więc znacznych sum, które są tytułem odsetek dopisywane)”.

OSTATECZNA AKCJA

„Akcję tę uważam — mówił minister Zawadzki — za ostateczną. Jak już powiedziałem powracam do takiej operacji po raz drugi nie można, nie naruszając podstaw kredytu. Uważam też, że po jej zakończeniu musi być przywrócone pole dla działania automatyzmu gospodarczego i zgodność stanu faktycznego ze stanem prawnym”.

W KILKU WERSZACH

KONFERENCJA „BLOKU ŻŁOTEGO”

Według Agencji Havasa, państwa „bloku złotego” będą szukały na obecnej konferencji środków realizacji obniżki cen poprzez wzmocnienie obrotów. Każdy z tych 6 krajów mógłby zarezerwować tylko dla państw „bloku złotego” możliwości zwiększenia importu. Zwiększenie importu mogłoby się okazać wskazane z uwagi na potrzebę znizki cen wewnętrznych.

Jak się wydaje, Francja będzie zalecała na konferencji negocjacje bilateralne między państwami, należącymi do bloku. Komisja główna konferencji zebrałaby się ponownie za dwa miesiące w celu zbadania rezultatów, uzyskanych na podstawie dotychczasowych rozmów, oraz ewentualnie ustanowiłaby swego rodzaju rozrachunek między kontrahentami. Porozumienie, które się osiągnie na konferencji, nie będzie skierowane przeciwko nikomu i będzie otwarte dla wszystkich krajów, które zrealizują postulat stabilizacji monetarnej.

ANGIELSKA DELEGACJA PRZEMYSŁU WŁÓKIENNICZEGO PRZYBYWA DO POLSKI

21 b. m. przybywa do Warszawy angielska delegacja przemysłu włókienniczego okręgu Lancashire. Przewodniczącym delegacji jest sekretarz Stowarzyszenia Przędzalników i Fabrykantów Bawełnianych, p. Ashurst; ponadto w skład delegacji wchodzi pp. Driver i Copley.

Delegacja angielska przybywa do Polski celem rozpatrzenia sprawy importu przędzy bawełnianej do Polski, a to w związku z negocjacjami handlowymi polsko-angielskimi, toczącymi się obecnie w Londynie. Z Warszawy goście angielscy udadzą się do Łodzi, gdzie przy współdziałaniu Izby Przemysłowo-Handlowej będą się toczyły na terenie Związku Przemysłu Włókienniczego w Państwie Polskim rozmowy na temat, związany z przybyciem delegacji.

Pobyt przemysłowców angielskich w Polsce obliczany jest na kilka dni.

Na giełdach

GIEŁDA PIENIĘŻNA

Waluty: Dolar 5,24; frank francuski 34,85; frank szwajcarski 172,30; funt sterling 26,18; marka niemiecka 199; szyling austriacki 99; korona czeska 21,75.

Monety: Dolar złoty 8,91,25; rubel złoty 4,58,5.

Devizy: Berlin 213,35; Belgja 123,65; Gdańsk 172,72; Holandia 358,70; Londyn 26,20; Nowy Jork 5,26,5; Nowy Jork (kabel) 5,27; Paryż 34,90,5; Praga 22,10; Szwajcaria 172,70; Sztokholm 135,10; Włochy 45,35.

Papiery procentowe: 3 proc. Poł. Budowlana 47,90; 4 proc. Poł. Dolarowa 54,50; 4 proc. Poł. Inwestycyjna 117,75; 4 proc. Poł. Inwestycyjna serjowa 122; 5 proc. Poł. Konwersyjna 67,80; 6 proc. Poł. Dolarowa 74,75; 8 proc. Poł. Dillonowska 87,62; 7 proc. Poł. Stabilizacyjna 79,50; 7 proc. Poł. Dolarowa Warszawa 66,75; 7 proc. Poł. Śląska 68,75; 4,5 proc. L. Z. T. K. m. Warszawa 64,75; 5 proc. L. Z. T. K. m. Warszawa 72,5; 6 proc. Obligacja m. Warszawa VI em. 62,5.

Akcje: Bank Polski 96,75; Lilpop 11; Starachowice 13,80; Warsz. Tow. Akc. Fabr. Cukru 27; Ostrowiec 22; Modrzejów 3,60; Habersbusch 35.

GIEŁDA ZBOŻOWA

Warszawa, 19. 10. — Giełda zbożowa franco Warszawa za 100 kg.: żyto I standard 700 gl. 17,00—17,50; II stand. 687 gl. 16,50—17,00; pszenica jara czerwona szklista 775 gl. 20,50—21,50; pszenica jednolita 742 gl. 19,50—20,50; pszenica zbierana 731 gl. 18,50—19,50; owies I stand. niezadecyzowany 497 gl. 17,00—17,50; owies II stand. lekko zadecyzowany 468 gl. 16,00—17,00; III stand. 438 gl. 15,50—16,00; jęczmień przemysłowy 673-673 gl. 18,50—20,00; 620,5 gl. 16,50—17,00; jęczmień browarny 689 gl. 21,00—22,50; groch polny z work. 28—30; groch Wiktoria z work. 47—52; wyka 24—25; peluska 22—23; rzepak i rzepik zimowy 43,50—45; rzepak i rzepik let. 39—40,50; łubin niebieski 7,50—8,00; łubin żółty 9,00—10,00; koniuczyna czerwona surowa 125—140; koniuczyna czerwona bez kan. o czystości 97 proc. 145—160; koniuczyna biała surowa o czystości 97 proc. 100—125; koniuczyna biała surowa 75—95; mak niebieski z workiem 46—50; ziemiarki jadalne 3,25—3,50; mąka pszenka gat. I B 34—36; I C 32—34; I D 30—32; I E 28—30; gat. II B 26—28; II D 25—26; II F 24—25; II G 23—24; gat. III A 22—23; mąka żytnia I 95 proc. 25—25,50; mąka 0-65 proc. 24—24,50; II gat. 18—19; mąka żytnia razowa 19—19,50; mąka żytnia pościelona 15,00—16,00; otręby pszenne gr. stand. 11,50—12,00; pszen. średnie 11,00—11,50; otręby pszenne mialkie 10,50—11,00; żytnie 9,50—10; kukurydza 17,00—17,50; rzepakowe 13,50—14,00; kuchen słonecznikowe 42-44 proc. 18,00—18,50; śruta sojowa 21,50—22,00; siemię lniane 43,50—45,00. Ogrzewanie 2,42 tona w tem tytu 662 tona. Uspokojenie spokoju.

Bieda nikomu nie przynosi wstydu

Bezmiennosc zastawow musi być zniesiona

Jak zapobiec rujnującym licytacjom w lombardach? Oto pytanie, któreśmy sobie postawili. Można je rozdzielić na dwie części: jak wogóle nie dopuścić do przymusowej sprzedaży i jak przymusową sprzedaż zreformować, by nie przynosiła strat posiadaczom zastawionych przedmiotów.

PRZYMUSOWA SPRZEDAŻ

Zapobieganie nadmiernej liczbie przymusowych sprzedaży nie jest wcale tak trudne, jakby się to napozór wydawało. Znaczna część sprzedaży przymusowych dochodzi do skutku nie dlatego, żeby dłużnik nie miał paru złotych na opłacenie procentów, ale dlatego, że nie pamięta o terminie. Zastawy są bezmiennosc, tak, że lombard, choćby chciał, nie może przypomnieć zastawiającemu, że czas już zapłacić procenty. Forma przypomnienia przez ogłoszenie nie przedstawia dziś żadnej wartości.

Bezmiennosc zastawu, to rzekomo chęć unikania „wstydu” dla zastawiającego, a właściwie rezultat inercji lombardów, które wcale nie myślą o tem, by zapobiec stratom, ponoszonym przez zastawiających. Czyż nikomu nie przyszło na myśl, że o wiele właściwszym sposobem zawiadomienia dłużników o grożącej licytacji jest wysyłanie do nich pocztówek z przypomnieniem? Trzeba by tylko znieść zastawy bezmiennosc, a wprowadzić zastawy z podaniem imienia i nazwiska oraz adresu zastawiającego. W razie niewykupienia w terminie, dłużnik otrzymywałby kartkę z wezwaniem do zapłaty odsetek. W ten sposób zapobiegłoby się skutecznie zapomnieniu ze strony dłużników.

Dziś już niewiele osób krepowałoby się podawaniem swego nazwiska przy zastawianiu ruchomości. Bieda nikomu nie przynosi nigdy wstydu, co społeczeństwo zrozumiało zresztą dopiero w ostatnich czasach.

Trzeba tylko odpowiednio zmienić przepisy prawne i wprowadzić zakaz zastawu bezmiennosc.

LICYTACJA — ŻEREM DLA HIEN

A teraz jak zreformować system ruchomości niewykupionych w terminie z zastawu? Należy

Obniżka cen w elektrowniach

Wobec coraz częściej zdarzających się nieporozumień i niedopatrzeń, podajemy obowiązujące zasady w zakresie rejestracji umów uczniów, zatrudnionych w przemyśle i handlu.

umożliwić każdemu dokładne obejrzenie przedmiotu i dać więcej czasu nabywającemu na ocenienie jego istotnej wartości.

W tym celu dotychczasowe licytacje należy zastąpić specjalnym systemem sprzedaży, który na zwalibyśmy licytacja ciągła. Każdy przedmiot powinien być wystawiony na sprzedaż w ciągu kilku dni. W tym czasie każdy może przyjść i zaofiarować określoną cenę za dany przedmiot. Po kilku dniach stwierdziłoby się, kto dał cenę najwyższą i ten stałby się nabywcą. W ten sposób znikłoby zupełnie pole do działania dla zawodowych licytantów, natomiast każdy jubiler, czy każdy prywatny nabywca mógłby spokojnie kupić to, co mu się podoba, płacąc cenę napewno o wiele lepszą od hien licytacyjnych.

ZŁOTO

Naszem zdaniem, jako nabyw-

ca przedmiotów złotych, wystąpić winien także Bank Polski. Nasza instytucja emisyjna nie pomyślała jako o tem, że w okresie kryzysu wielu ludzi pozbawia się drobnych przedmiotów ze złota, uruchamiając w ten sposób majątek narodowy.

Powinno to być wyzyskane przez instytucję emisyjną, która za kruszcze mogłaby zapłacić pełną wartość, a nabyte przedmioty przetapiać na sztaby złote.

NA NOWYCH ZASADACH

Zdajemy sobie sprawę z tego, że proponowany przez nas system sprzedaży ma swoje niedogodności. Byłby jednak z pewnością lepszy od obecnego sposobu sprzedawania „z licytacji” zgranej bandzie hien.

Jak może on być jeszcze bardziej udoskonalony i zastosowany nietylko przy sprzedaży ruchomości w lombardach, o tem pomówimy w następnym artykule.

Dlaczego nie tanieje gaz mimo obniżki ceny węgla?

Mimo obniżenia ceny węgla nie jest przewidywana w najbliższym czasie obniżka cen gazu w Warszawie. Gazownia stoi na stanowisku, iż nie pozwala jej na to tegoroczny budżet.

Z kół dobrze poinformowanych

donoszą, iż nawet w nowym preliminarzu budżetowym nie jest przewidywana ogólna obniżka cen gazu. Gazownia zamierza tylko stosować premje za zwiększoną konsumpcję.

Rejestracja umów uczniów zatrudnionych w przemyśle i handlu

Wobec coraz częściej zdarzających się nieporozumień i niedopatrzeń, podajemy obowiązujące zasady w zakresie rejestracji umów uczniów, zatrudnionych w przemyśle i handlu.

W myśl art. 116 rozporządzenia Prezydenta R. P. o prawie przemysłowem z dnia 7.VI. 1927 r. zmienionego ustawą z dnia 10.III 1934 r. warunki dotyczące umowy o naukę w przemyśle winny być ustalone umową pisemną w ciągu 4-ech tygodni od rozpoczęcia nauki. Umowa winna być podpisana przez przemysłowca (pracodawcę) lub jego zastępcę oraz przez ucznia i jeżeli uczeń jest małoletni — przez jego ojca lub opiekuna.

Należy zaznaczyć, że zawarte w prawie przemysłowem przepisy mówiące o przemyśle, mają zastosowanie zarówno do przemysłu fabrycznego, jak i przedsiębiorstw handlowych i usługowych. Jeden egzemplarz umowy należy wręczyć uczniowi lub jego ojcu wzgl. opiekunowi. Jeżeli przemysłowiec jest członkiem zrzeszenia przemysłowego, winien odpis zawartej umowy przesłać danemu zrzeszeniu w ciągu dni 14-tu.

Zrzeszenia przemysłowe mają prawo postanowić, że przy ich

udziale należy zawierać umowę o naukę w przedsiębiorstwie członka zrzeszenia przemysłowego. Przemysłowcy, a w przypadkach określonych powyżej zrzeszenia przemysłowe mają przesyłać w ciągu dni 14 odpisy umów o naukę Izbie Przemysłowo-Handlowej. Te ostatnie prowadzą rejestry umów o naukę i prze kaja wyciągi z rejestrów władzom przemysłowem i inspekcji pracy na żądanie tych władz.

Bezpłatne zatrudnianie uczniów prz-mysłowych jest wzbronione. Wzbronione jest również przyjmowanie przez przemysłowców wynagrodzenia za naukę uczniów.

Należy zwrócić uwagę zainteresowanych sfer przemysłowych i handlowych na postanowienia karne zamieszczone w art. 126 ustawy o prawie przemysłowem, które przewiduje w stosunku do prowadzących przemysł z naruszeniem przepisów prawa przemysłowego, tudzież przepisów wydanych w jego wykonaniu, karę nakładaną w drodze administracyjnej, a mianowicie: upomnienie, grzywnę do 1000 złotych, areszt do 14 dni oraz odebranie koncesji lub licencji na określony czas lub na zawsze.

Pieczyno w koszach

Walka z uliczną sprzedażą pieczywa

Kontrola Cechów Piekarskich, działająca w porozumieniu z oddziałem aprowizacyjnym Komisariatu Rządu, ujawniła następujące piekarnie, których wypiek przeznaczony jest do ulicznej sprzedaży: J. Dynka (Tarczyńska 7), Braci Bętkowskich (Twarda 16), M. Pejsaka (Młynarska 10), W. Szpilberga (Woljńska 22) i M. Igałowicza (Gosia 39).

Kontrola ujawniła, że na ul. Przyokopowej i Niskiej całe gromady u-

licznych sprzedawców zajęte są systematycznie sprzedaż pieczywa z koszy, zwłaszcza w godzinach wieczornych. Zwraca się uwagę, że wszystkie piekarnie, pracujące dla sprzedaży ulicznej, będą w pierwszym rzędzie likwidowane, gdyż są to warszaty pracy, uniemożliwiającej poprawę jakości pieczywa w Warszawie, uchylające się od świadczeń podatkowych i rujnujące legalnie prowadzone wytwórnie.

Do P. T. Prenumeratorów

Administracja A. B. C. zwraca się z uprzejmą prośbą do P. T. Prenumeratorów o uskutecznienie opłat za prenumeratę za pomocą przekazów rozrachunkowych na kartotekę Nr. 2 Urzędu Pocztowego Warszawa I, gdyż wpłaty na inne kartoteki powodują pewne utrudnienia w księgowaniu wpływów i ewentualne opóźnienia w dostawie pisma.

Przekazy rozrachunkowe (kolor błękitny) są do nabycia we wszystkich Urzędach Pocztowych za opłatą 1 gr. od sztuki. Wszelkie koszty manipulacyjne ponosi Administracja pisma.

Czy Paul Cazin „Zniekształcił „Pana Tadeusza”?

Jak już donosiliśmy, Zygmunt Nowakowski ostro zaatakował autora francuskiego przekładu „Pana Tadeusza”, Pawła Cazina. Wywołało to odpowiedź prof. B. Hamela, który wystąpił w obronie dzieła czinowskiego.

Zwołano zebranie dyskusyjne, na którym przemawiali obydwaj przeciwnicy. Najpierw prof. Hamel w obszernym przemówieniu opierał zarzut tłumaczenia prozą i podkreślił przedewszystkiem, że Francuzi są narodem tworzącym niepoetyczną poezję i poetyczną prozę. Powołując się na liczne przykłady wybitnych francuskich tłumaczy, dokonywanych prozą, mimo, że oryginały — arcydzieła literatury światowej — są utworami poetyckimi, prof. Hamel zwrócił uwagę, że tłumaczenie Cazina, aczkolwiek prozaiczne, ma właściwie wszelkie cechy najdoskonalszej formy poetyckiej.

Drugim zarzutem Nowakowskiego był nieodpowiedni dobór wyrazów. Tak np. krytykuje Nowakowski, że Cazin Wojskiego ochrzcił „Senecchal”, „Senecchal”, — to właśnie w pierwotnym znaczeniu zarządzający służbą (u Germanów: „siniskal”), a później „chef de Justice”. Jednemu i drugiemu znaczeniu odpowiada — zdaniem Hamela — polskie określenie Wojski. Co do wyrazu matecznik, to przetłumaczył go Cazin jako „paradis”, ponieważ w języku francuskim nie można znaleźć innego odpowiednika.

Jak trudno tłumaczyć „Pana Tadeusza” wierszem, ilustruje Hamel własnym przykładem. Zabrał się bowiem przed paru laty do przekładu (prof. Hamel jest poetą), musiał jednak tego zaniechać, przekonawszy się, że próba przekładu wierszem jest zadaniem ponad siły. Tłumaczem musiałby być artysta na miarę Mickiewicza.

Najwięcej jednak dotknęła prof. Hamela uwaga Z. Nowakowskiego, że Cazin nie jest w ogóle żadnym literatem. Hamel przypomina, że Cazin należy do najlepszych, najwykwintniejszych współczesnych prozatorów francuskich. Słaba poczytność Cazina w Francji nie jest argumentem, ponieważ są jednak ludzie, którzy wysoko cenią jego styl i nie wahają się nawet mówić o kandydaturze do Akademii Nieśmiertelnych.

Zygmunt Nowakowski nie pozostał dłużny prof. Hamelowi. Na wstępie repliki zastrzegł się, że kto wie, czy jakkolwiek przekład „Pana Tadeusza” będzie mógł nas zadławić. Ale czinowski najmiej...

Nowakowski twierdzi, że u Cazina nie można się doszukać barwności i soczystości języka, tak charakterystycznej dla dzieła Mickiewicza. Cazin nie w kilku, ale w kilkuset miejscach, odbarwił język mickiewiczowski — nie mogło to na całości nie odbić się jaknajgorzej.

W „Pani Tadeuszu” każda osoba ma własny, indywidualny język. Pełno tam wyrazów jędrnych, mocnych, charakterystycznych, które w przekładzie straciły swój wyraz. Np. w pierwszej księdze epopei słowa „bryka” (Tadeusz przyjechał nią do Soplicowa) jest przetłumaczone przez „voiture”. „Voiture” zaś oznacza obecnie w języku

francuskim także auto i wagon kolejowy.

Zaprzeczono archaizmy „Pana Tadeusza”. Piękny polski zwrot, mówiący, że dom sędziego jest „zawszą chędogi”, zastąpiono straszliwie banalnym powiedzeniem: „proprement tenu”. Podkomorzy używa słów „zawzdy”, zamiast „zawsze” — Cazin użył zamiast tego, najbardziej wyartowane w języku francuskim „toujours”. „Chude Niemczysko”, — siedzące na koźle, zamieniło się w przekładzie na „cocher Allemand”. Podobnie „chołodziec litewski” stał się „potage froid Lithuanien”. Słowem — zakończył Nowakowski — przekład Cazina, to nie bigos myśliwski, lecz... woda Wichy.

Jak „Pan Tadeusz” powinien być tłumaczony, demonstrował Nowakowski na przykładzie do-

„toujours”. „Chude Niemczysko”, — siedzące na koźle, zamieniło się w przekładzie na „cocher Allemand”. Podobnie „chołodziec litewski” stał się „potage froid Lithuanien”. Słowem — zakończył Nowakowski — przekład Cazina, to nie bigos myśliwski, lecz... woda Wichy.

Jak „Pan Tadeusz” powinien być tłumaczony, demonstrował Nowakowski na przykładzie do-

Jak „Pan Tadeusz” powinien być tłumaczony, demonstrował Nowakowski na przykładzie do-

Jak „Pan Tadeusz” powinien być tłumaczony, demonstrował Nowakowski na przykładzie do-

Jak „Pan Tadeusz” powinien być tłumaczony, demonstrował Nowakowski na przykładzie do-

Jak „Pan Tadeusz” powinien być tłumaczony, demonstrował Nowakowski na przykładzie do-

Jak „Pan Tadeusz” powinien być tłumaczony, demonstrował Nowakowski na przykładzie do-

Jak „Pan Tadeusz” powinien być tłumaczony, demonstrował Nowakowski na przykładzie do-

„toujours”. „Chude Niemczysko”, — siedzące na koźle, zamieniło się w przekładzie na „cocher Allemand”. Podobnie „chołodziec litewski” stał się „potage froid Lithuanien”. Słowem — zakończył Nowakowski — przekład Cazina, to nie bigos myśliwski, lecz... woda Wichy.

Jak „Pan Tadeusz” powinien być tłumaczony, demonstrował Nowakowski na przykładzie do-

Jak „Pan Tadeusz” powinien być tłumaczony, demonstrował Nowakowski na przykładzie do-

Jak „Pan Tadeusz” powinien być tłumaczony, demonstrował Nowakowski na przykładzie do-

Jak „Pan Tadeusz” powinien być tłumaczony, demonstrował Nowakowski na przykładzie do-

Jak „Pan Tadeusz” powinien być tłumaczony, demonstrował Nowakowski na przykładzie do-

Jak „Pan Tadeusz” powinien być tłumaczony, demonstrował Nowakowski na przykładzie do-

Jak „Pan Tadeusz” powinien być tłumaczony, demonstrował Nowakowski na przykładzie do-

Jak „Pan Tadeusz” powinien być tłumaczony, demonstrował Nowakowski na przykładzie do-

Jak „Pan Tadeusz” powinien być tłumaczony, demonstrował Nowakowski na przykładzie do-

Jak „Pan Tadeusz” powinien być tłumaczony, demonstrował Nowakowski na przykładzie do-

Jak „Pan Tadeusz” powinien być tłumaczony, demonstrował Nowakowski na przykładzie do-

„toujours”. „Chude Niemczysko”, — siedzące na koźle, zamieniło się w przekładzie na „cocher Allemand”. Podobnie „chołodziec litewski” stał się „potage froid Lithuanien”. Słowem — zakończył Nowakowski — przekład Cazina, to nie bigos myśliwski, lecz... woda Wichy.

Jak „Pan Tadeusz” powinien być tłumaczony, demonstrował Nowakowski na przykładzie do-

Jak „Pan Tadeusz” powinien być tłumaczony, demonstrował Nowakowski na przykładzie do-

Jak „Pan Tadeusz” powinien być tłumaczony, demonstrował Nowakowski na przykładzie do-

Jak „Pan Tadeusz” powinien być tłumaczony, demonstrował Nowakowski na przykładzie do-

Jak „Pan Tadeusz” powinien być tłumaczony, demonstrował Nowakowski na przykładzie do-

Jak „Pan Tadeusz” powinien być tłumaczony, demonstrował Nowakowski na przykładzie do-

Jak „Pan Tadeusz” powinien być tłumaczony, demonstrował Nowakowski na przykładzie do-

Jak „Pan Tadeusz” powinien być tłumaczony, demonstrował Nowakowski na przykładzie do-

Jak „Pan Tadeusz” powinien być tłumaczony, demonstrował Nowakowski na przykładzie do-

Jak „Pan Tadeusz” powinien być tłumaczony, demonstrował Nowakowski na przykładzie do-

Na ekranach

„Torreador i kobiety” („Adria”)

Trudno wymagać, abyśmy po „Viva Villa” zachwycali się tym filmem, który rzekomo przeniósł nas do Meksyku, trącając zresztą na milę — Hollywood'em.

Zbyt silnie wbiła się nam w pamięć kapitalna gra Wallace'a Beery na tle świetnie wyreżyserowanej, pełnej życia całości. Tu nie mamy ani wielkiej kreacji aktorskiej, ani wykazanej malowniczości tła, ani frapującej reżyserji.

Miłość dwóch braci: torreadora i emerytowanego bandyty, zakłócona urokiem ognistej tancerki, stanowi podłoże akcji, dość zresztą urozmaiconej, ustawicznie jednak utykającej i duszącej się w ciasnej dekoracji (jakież znajome z wielu poprzednich recenzji zdanie!). Długie dialogi pasjonują może rozumiejącą je publiczność amerykańską; nas nie zachwycają wcale. George Raft, jako tchórzliwy ale ambitny torreador i

Adolf Menjou, jako ustatkowany ex-bandyta (też nowy rodzaj herosa filmowego!) więcej niż przeciętni. Frances Drake szczyry wielkie żęby w uśmiechu niezbyt ponętym, ale tańczy dobrze.

Bardzo ładny początek filmu (na emmentarzu) zapowiadał lepszą całość. Sceny walki byków nakręcone poprawnie, bez narażania Rafta, który był „dublowany” przy wszystkich zdjęciach ukazujących torreadora oko w oko z bykiem. Są to niemal jedyne „kinowe” momenty tego filmu. Reż. Stephen Roberts miał już w swojej karierze lepsze prace. To jest typowym towarem przeciętnej, standardowej produkcji.

W dodatku krajowym Malczewskiemu, propagującym yachting, wyróżnia się kilka pięknych zdjęć, brak jednak kierownictwa reżyserskiego i dobrego montażu.

A. R.

Z nauki i sztuki

Literatura

— Kipling po polsku. J. Birkenmajer przełożył „Drugą księgę dżungli” Kiplinga oraz powieść „Puk z Pukowej Górki”. Obydwa utwory będą stanowić nowe tomy poznańskiej „Biblioteki Laureatów Nobla”.

— Trzecia część „Augusta Powsinogi”. Czesław Kędziński pracuje nad przekładem najnowszego dzieła znakomitego pisarza duńskiego, Knuta Hamsuna — trzeciej części powieści „Augusta Powsinogi” („August Jordomsejler”).

Featr

— Pirandello przeciw aktorom włoskim. W nowej swej sztuce Luigi Pirandello powierzył główną rolę słynnemu aktorowi niemieckiemu, Moissi'emu. Co więcej, na łamach prasy publicznie wystąpił przeciw aktorom włoskim, oświadczył, że musiał oddać rolę cudzoziemcowi, ponieważ niema we Włoszech aktorów, zdolnych do odtworzenia sztuki o wysokiemi napięciu dramatyzmem. Zdaniem Pirandella, artyści włoscy nie potrafią grać w sztukach heroicznym, pełnym napiętości i siły. Aktorzy włoscy stworzyli teatr sentymentalny, nastrojowy, antyheroiczny, małowieszczański, a nawet antyfaszystowski...

W odpowiedzi na to w prasie rozpoczęła się kampanja przeciw twórcy „Siedmiu postaci scenicznym w poszukiwaniu autora”. Dziennik „Ottobre” pisze, że teatr Pirandella nie jest ani heroicznym, ani faszystowskim, ani nawet popularnym teatrem, jak tego żąda Mussolini. Pirandello — czytamy dalej — jest genjuszem, zdolnym zachwycać tylko urzędnika niższego stopnia i funkcjonarjuszów celnych, podziwiających „obłąd niezrozumiałstwa”. Wreszcie jedno z pism skomentowało milczenie Pirandella w ironicznym artykule, zatytułowanym: „Pirandello milczy. Oniemiał, bo... spada z piedestału”.

— Polemika Marinetti — Jules Romain. Na Międzynarodowym Kongresie Sztuki Teatralnej, jaki w Rzymie pod protektoratem włoskiej Akademii zorganizowała fundacja im. Volty, przywódcą futurystów, F. T. Marinetti, zaatakował gwałtownie autorów dramatycznych, gloryfikujących w swych utworach hasła pacyfizmu. Zarzucił im, że właściwie apoteozują tchórzostwo i rozbudżają u słuchacza najniższe instynkty, podczas gdy teatr — jego zdaniem — powinien dążyć do przedstawiania wartości bohaterstwa. W odpowiedzi przemawiał pisarz francuski, Jules Romain, który znów gorąco bronił idei pacyfizmu.

— Kaden-Bandrowski o pisarzach i politykach. Na tymże Kongresie im. Volty, o którym obszerniej pisaliśmy wczoraj, delegat Polski, wysłany przez T. K. K. T. — J. Kaden-Bandrowski, wychwałił upaństwowienie warszawskich teatrów, podkreślając przy tej okazji silne związki, panujące między rządem a literaturą, między człowiekiem polityki a człowiekiem pióra.

— Człowiek, zajmujący wybitne stanowisko w hierarchji państwowej — mówił Kaden — pisze często krwią, podczas gdy pisarze — atramentem. Pisarz ma absolutną wolność fantazji, podczas gdy mąż stanu ciągle odczuwa ciężar odpowiedzialności. Teatr i twórcza fantazja pisarzy i artystów jest dla niego dobrodziejstwem, ponieważ często pozwala mu o tej odpowiedzialności zapomnieć.

Widocznie dla ułatwienia sobie „zapominania o odpowiedzialności” Kaden-Bandrowski przedforsował założenie T. K. K. T. Próba jednak była chybiona, bo właśnie za T. K. K. T. i za niski poziom pięciu teatrów wszyscy czynią odpowiedzialną urzędową literaturę.

— Zapowiedzi repertuarowe. W teatrze „Ateneum” rozpoczęto przygotowanie do wystawienia nieznaney w Warszawie sztuki M. Szezepkowskiej p. t. „Typ A”, której prapremjera odbyła się w zesłotocznym sezonie w Poznaniu. W „Ateneum” reżyseruje sztukę Z. Modrzewska.

Następna premiera teatru „Letniego”, po wystawionej obecnie komedji „Kłopot z papą”, będzie sowiecka komedja Katarjewa p. t. „Droga kwiatów”.

Teatr „Nowy” przygotowuje sztukę szkockiego pisarza Mackenzie p. t. „Igraszki muzyczne”, której akcja rozgrywa się na terenach naftowych Małopolski Wschodniej. Główne role grają: Marja Duleba, Zofia Grabowska, Ewa Kuncewiczówna, Marja Balerkiewiczówna, Damięcki, Justjan, Stanisławski. Reżyseruje Schiller.

Muzyka

— „Messa di Requiem” w Operze. Opera Warszawska przygotowuje na Dni Zaduszne oratorium Verdiego: „Messa di Requiem”. Wykonawcami będą: orkiestra pod dyr. Dołyckiego, chóry oraz soliści.

— Premiera w Operze: „Iris” Mascagniego. Najbliższą premierą Opery Warszawskiej będzie „Iris” Mascagniego. Operę tę, której libretto oparte jest na motywach jaapońskich, przygotowuje Adam Dołycki. W głównych rolach wystąpią Zofia Żmigród-Fedyckowska, Jerzy Czapliski, Władysław Ladis. „Iris” Mascagniego zawiera słynny „Hymn do słońca”.

Nauka

— Wybór prorektora U. W. Dnia 26 b. m. odbędzie się posiedzenie Senatu Uniwersytetu Warszawskiego, na którym zostanie dokonany wybór prorektora na stanowisko, opróżnione przez prof. Brzeskiego.

— Zgon laureata Nobla. W Santiago zmarł Ramon Cajal, laureat Nobla w dziale chemji w r. 1906.

— Nowy sukces astronomji polskiej. W Obserwatorium Licke na Mount Hamilton (Stany Zjednoczone) zaobserwowano ostatnio pojawienie się komety perijodecznej Wolfa I, której nie zauważono, gdyby nie dokładne obserwacje, dokonane przez dyrektora Obserwatorium Warszawskiego, prof. N. Kamińskiego, przy współudziale asystenta M. Bielińskiego. Ciekawa ta kometa, należąca do komet „Rodziny Jowisza”, znana już jest od r. 1834. Od 20 lat ruchy jej bada prof. Kamiński. Komety destrukcyjne nie można nawet przy pomocy najdoskonalszych współczesnych teleskopów, conajwyżej udaje się utrwalić jej obraz na kliszy zapomocą długotrwałej fotografji.

Różne

— W Zoo monachijskim urodziła się żyrafa. Wzorowy monachijski ogród zoologiczny, cieszący się światową sławą na polu hodowli dzikich zwierząt, dochował się w ostatnich dniach cennego przyrostu, a mianowicie młodej żyrafy. Zdaniem fachowców, jest to czwarty dopiero wypadek urodzenia się żyrafy w niewoli. Nowy ten nabytek przysparza

zarządowi zwierzyńca wiele kłopotu, gdyż matka-żyrafa odmawia karmienia młodego.

Subskrypcja kończy się Jutro i w poniedziałek ostatnie kupony

Do dnia dzisiejszego wpłynęło 680 zamówień

10 drzeworytów pokrytych

Im bliżej końca subskrypcji, tem wzrasta liczba zamówień. Do dnia dzisiejszego (g. 12-ta w południe) wpłynęło już ogółem 680 zamówień.

Drzeworyty Chrostowskiego i Cieslewskiego przekroczyły już setkę zamówień, zbliżają się do setki zamówień drzeworyty Bartłomiejczyka, Goryńskiej i Gardowskiej. W dalszej kolejności idą drzeworyty Kulisiewicza, Podolskiego i Mroźewskiego, które są już pokryte kilkakrotnie. Wreszcie w ciągu dnia dzisiejszego przekroczyły cyfrę 20 zamówień (a więc zostały pokryte) drzeworyty Gardowskiego i Salomei Hładki. Razem więc jest już 10 drzeworytów pokrytych — co do tych drzeworytów, czytelnicy mogą być pewni, że transakcja dojdzie do skutku.

Ilość zamówień

Szczegółowe wyniki sześciu dni subskrypcji przedstawiają się następująco:
Dziś, do g. 12-ej w poł. wpłynęły do redakcji następujące zamówienia na kuponach:
Na drzeworyt Stanisława Ostoi-Chrostowskiego p. t. „Ucieczka do Egiptu” (cena 8 zł.) — 141 zamówień.
Na drzeworyt Tadeusza Cieslewskiego p. t. „Stare Miasto” (cena 7 zł.) — 109 zamówień.
Na drzeworyt Edmunda Bartłomiejczyka p. t. „W Lany Poniedziałek” (cena 10 zł.) — 94 zamówienia.
Na drzeworyt Wiktorji Goryńskiej p. t. „Pieta” (cena 10 zł.) — 69 zamówień.
Na drzeworyt Bogny Gardowskiej-Krasnodębskiej p. t. „Sieci” (cena 10 zł.) — 65 zamówień.
Na drzeworyt Tadeusza Kulisiewicza p. t. „Kobieta z różańcem” (cena 8 zł.) — 41 zamówień.
Na drzeworyt Wiktorja Podolskiego p. t. „Kopanie szparagów” (cena 8 zł.) — 33 zamówienia.
Na drzeworyt Stefana Mroźewskiego p. t. „Madonna” (cena 10 zł.) — 28 zamówień.
Na drzeworyt Ludwika Gardowskiego p. t. „Olno” (cena 10 zł.) — 25 zamówień.
Na drzeworyt Salomei Hładki p. t. „Widok Gerlachowej” (cena 6 zł.) — 23 zamówienia.

— Życie kulturalne Polaków w Holandji i Belgji. W Heerlen (Holandja) na pograniczu niemiecko-belgijskiem odbył się konkurs teatrów amatorskich Związku Polaków w Holandji i polskich kół amatorskich w Belgji. Do konkursu zgłosiło się 5 kół z Belgji i Holandji. Pierwszą nagrodę zdobyło koło belgijskie „Wesoly Tułacz” z Eysden.

W związku z konkursem odbyły się obrady kierowników związków polskich na pograniczu niemiecko-belgijsko-holandzkiem. Powzięto szereg uchwał, zmierzających do ożywienia życia kulturalnego wśród Polaków, zamieszkałych na tem pograniczu. W obradach wziął również udział przedstawiciel Zw. Polskich Robotników Rolnych w Kolonji.

Na drzeworyt Wacława Wąsowicza p. t. „Głowa górala” (cena 10 zł.) — 17 zamówień.

Na drzeworyt Ludwika Tyrowicza p. t. „Motyw z Rzymu” (cena 8 zł.) — 14 zamówień.

Na drzeworyt Marji Dunin p. t. „Bez pracy niema kołaczy” (cena 8 zł.) — 11 zamówień.

Na drzeworyt Konstantego Sopoćki p. t. „Przekupka” (cena 9 zł.) — 7 zamówień.

Na drzeworyt Edwarda Mantuffla p. t. „Widok Lucyna” (cena 6 zł.) — 4 zamówienia.

Już tylko dwa dni

Jutro i w poniedziałek zamieszczona będą w „ABC” ostatnie dwa kupony, upoważniające do wzięcia udziału w subskrypcji.

Do Redakcji ABC

Warszawa, ul. Nowy Świat 22.

Niniejszem zgłaszam gotowość nabycia drzeworytu

(nazwisko autora)

(tytuł dzieła)

w cenie subskrypcyjnej zł.

W razie gdy na drzeworyt powyższy zgłosi się conajmniej 20 nabywców i redakcja „ABC” ogłosi, że transakcja doszła do skutku, zobowiązuję się zakupić drzeworyt po wyżej zadeklarowanej cenie.

Imię, nazwisko i zawód subskrybenta:

Dokładny adres:

Walka o etykę w filmie Manifestacie w Ameryce i we Francji

Film ocenia się od strony artystycznej i technicznej, natomiast mimo ciągłego podkreślenia, że filmy gloryfikujące zbrodnie, przestępstwo, wywierają wpływ demoralizujący, w opinji o filmie przeważnie pomija się jego atmosferę moralną.

Publiczność zapomina o tem, że mogłaby dyktować producentom temat i sposób opracowania scenariusza, gdy zajęła wyrażną postawę wobec szeregu filmów równocześnie i bzdurnych i brudnych, wprowadzanych na najpopularniejsze ekrany Warszawy. Trzeba położyć kres manji dramatów sypialnianych, gehenn upadłych kobiet i ukroć reklamarzy, zachwalających filmy za pomocą zestawienia dwóch określeń „pikantny” i „dla młodzieży zabroniony”.

Walka o poziom moralny łączy się tu ściśle z walką o poziom artystyczny. Rzadko kiedy super-film „spelunkowy” ma jakieś istotne wartości, natomiast z łatwością można wyliczyć filmy, w których atmosfera bohaterstwa etycznego łączyła się z zaletami treści i wykonania filmu — np. „Dziś żyjemy”, „A. L. 4 zatonała” i t. d.

Niedawno w Ameryce rozpoczęła ostrą akcję przeciw produkcji filmowej, opierającej się stale na trzech tematach: film gangsterski, film urodzieliwski, film cy-

kowo-kabaretowy. Spoczątku producenci uważali protesty za pewien rodzaj reklamy. Nie liczone się z tem, że może dojść do poważnych manifestacji — tymczasem w Chicago w pochodzie wzięło udział 70 tysięcy osób. Argumentem jednak, który przemówił najmocniej do Związku producentów, był spadek frekwencji na pewnych filmach z górą o 60 proc.

Pod wpływem obniżenia dochodów producenci zgodzili się na dopuszczenie specjalnego delegata, opinującego treść scenariuszy.

W Anglii szereg pism w walce o etyczną atmosferę filmu zaczęło przyjmować od czytelników deklaracje z przyrzeczeniem nie chodzenia na filmy, zakazane przez komisję, wybraną spośród czytelników.

We Francji rozpoczęto tę samą pracę od strony pozytywnej, założono „Ichthys - Film” z siedzibą w Paryżu dla wytwarzania filmów, łączących walory artystyczne z etycznymi. Nie należy przypuszczać, że będą to filmy religijne, przeznaczone np. dla kin prowincjonalnych. Przeciwnie — idzie o zwykły, dobry film, ale wolny od pierwiastków moralnie szkodliwych i zrywający z zasadą happyendu, opartego na kompromisie moralnym. Filmy Ichthys - Filmu mają mieć rozwiązanie zgodne z postulatami etyki. (b)

Stały niedzielny dodatek naszego pisma ABC literacko-artystyczne

przyniesie m. in. następujące utwory i artykuły:

- MARJAN REUTT: Maszyna + człowiek = szofer.
- JAN REMBIELIŃSKI: O powrót Szopena.
- STANISŁAW MIŁASZEWSKI: Francuski teatr romantyczny.
- EUGENJUSZ BYRSKI: Architektura cementu i żelaza.
- ADOLF NOWACZYŃSKI: Koniec Barracci.
- ZDZISŁAW BRONCEL: W gospodzie poetów.

Nadto w DZIALE SATYRY:

- ZYGMUNT JURKOWSKI: Feljeton jesienny.
- JANUSZ MINKIEWICZ: Aktualja.
- MARJA L. KRÜGER: Dyr. Szyfman wystawia Hamleta.
- VERY: Wiadomości bieżące.

Odpowiedzi działu satyry.

TEATRY

TEATR WIELKI: Dziś opera Verdiego „Aida” z Wermińska. W niedzielę o g. 3.15 pop. opera Halewskiego „Zydowska” z Lipowska, wieczorem opera Monuski „Halka” z Wermińska. W próbach nowa inscenizacja „Carmeny”.

- Teatr Narodowy 8 wiecz. „LUDWIK XI” DELAVIGNE'A
Teatr Polski 8 wiecz. „SEN NOCY LETNIEJ”
Teatr Nowy 8 wiecz. „EGIPSKA PSZENICA”
Teatr Letni 8 wiecz. „KŁOPOT Z PAPA” (z Fertnerem)
Teatr Mały 8 wiecz. „TANIEC” W. Grubińskiego.

TEATR AKTORA (Mokotowska 73): Dziś i jutro komedia Zapolskiej „Moralność pani Dulskiej” z Perzanowska, Zimińska, Zeliczowska i Jaraczem. W próbach „Madame Sans-gene”.
TEATR ATENEUM: Dziś i jutro dwa przedstawienia: komedia Lichtenberga „Mecz małżeński” z Biegańskim i Piaskowską.
KAMERALNY: Dziś i jutro nieczynny. We wtorek premiera „Sygnaliów” Szelburg-Zarembiny z Adwentowiczem.

Komunikaty teatrów

TEATR NARODOWY dziś w sobotę dwukrotnie „Ludwik XI” o godz. 3.30 pop. i o godz. 8 wiecz. — z Węgrzynem (tyt.), Węgierką, Lindorfówną, Macherską, Rolandem i innymi. Jutro w niedzielę o godz. 3.30 pop. po cenach znizowanych arcyzabawny „Klub kawalerów” Baluckiego.
We czwartek 25 października premiera jednej z najświetniejszych polskich komedii „Rozbitki” Bliznińskiego w reżyserii A. Węgierki, w dekoracjach St. Jarockiego, w kostiumach Z. Węgrierkowej. Trzy główne popi-sowe role męskie grają: Jusosza-Stępowski, Łuszczynski i Żelwowski.

TEATR POLSKI dziś wystawione z wielkim przepychem arcydzieło Szekspira „Sen nocy letniej” w inscenizacji L. Schillera z Kunciewiczówną, Zabczyńską, Daszyńską.
Jutro w niedzielę o godz. 4-cj pop. i o godz. 8 wiecz. „Sen nocy letniej”.
TEATR LETNI dziś po raz czwarty komedia wiedeńska „Kłopot z papą” zlokalizowana przez J. A. Herztę i wyreżyserowana przez E. Chaberskiego z Antonim Fertnerem w głównej popisowej roli starego księgarza prowincjonalnego.
TEATR NOWY gra w dalszym ciągu interesującą, wywołującą żywe dyskusje na widowni sztukę znakomitej poetki Marii Pawlikowskiej „Egipska pszenica” z Gorczyńską, Warcneckim, Dulębianką i innymi.

KONCERTY

KONSERWATORIUM: Dziś recital fortepianowy Aleksandra Kaganana. Jutro poranek symfoniczny.
FILHARMONIA: 22-go b. m. recital fortepianowy Józefa Hoffmana.
S. i M. (Królewska 11): Wieczór atorski p. Jaroszewej, w wykonaniu p. Olgi Kamińskiej.

WYSTAWY

INSTYTUT PROPAGANDY SZTUKI: Międzynarodowa Wystawa Plastyczna.
ZACHĘTA: Wystawa J. Chmielińskiego, „Grupy czterech” z Krakowa, J. Ruppiewskiego, J. Skotnickiego i bielska.
MUZEUM NARODOWE (Podwale 15/17): We wtorek malarstwo polskie w czwartki — obce; AL 3 Mars 13/15: W srody, piątki, soboty, niedzieli — wystawa szkic. zdobniczej.

KINA

ADRIA: „Toreador i kobiety”.
AS: „Pionierzy Texasu” i „Wyrok życia”.
AMOR: „W twoich ramionach” i „Nasi szczerzy” i dodatki dźwięk.
ANTINEA: „Serce obrzytka” i „Kup i Piap w niewoli dżugli”.
ATLANCIC: „Taniec Młocsi”.
APOLLON: „Wiosenna para”.
CAPITOL: „Czy Lucyna to dziewczyna”.
CASINO: „Karnawał i Miłość”.
COLOSSEUM: „Kot i szpica” oraz rewja.
COLOSSEUM (Mała sala): „Anakazak” i „Miasmo pod terocim”.
CORSO: „Zabawia” i rewja.
ERA: „Czerwony wódz” i „Banita”.
EUROPA: „Tch noce”.
FAMA: „Że kochana” i „Za rezerwistów”.
FORUM: „Ostatni Ażman Amickow”.
GLORIA: „Dolores”.

Pełna tabela loterii

3-ci dzień ciągnięcia I-ej klasy

I ciągnięcie Główne wygrane

Zł. 5.000 — 136017
Zł. 2.000 — 174912
Zł. 1.000 — 46140 42726 142951
Zł. 500 — 62176 70324 82339
Zł. 400 — 31142 36612
Zł. 200 — 13275 22763 45789
58725 69538 79675 119582 149879 170641

Wygrane po 100 zł.

207 367 415 592 776 887 1461 584
715 2203 471 546 3188 866 4019 787
5074 315 39 501 75 6797 7646 8158 750
77 9524 763.
11050 212 504 863 12083 720 880
13085 309 833 14366 746 16560 17655
18389 20270 328 66 501 710 21042 236
33 22526 763 845 960 23160 701 24870
25188 223 328 81 566 930 75 26935
27059 75 28119 44 411 862 943 29135
446 835 30029 193 578 626 824 31142
895 969 32930 33073 278 34066 987
35372 668 959 3698 416 598 37959
38556 680 39196 333 40285 306 41613
25 768 882 42114 81 353 834 43763 841
44064 206 523 966 45052 211 342 77
638 789 46383 550 47270 689 938 76
48346 960 49400 99

Wygrane po 50 zł.

50036 51545 52164 348 786 53631
54989 186 249 959 55076 56233 37 526
52728 348 427 89 556 766 963 58153
560 674 85 941 59237 429 656 60223
377 470 582 61036 678 98 62321 356
94 768 847 982 63017 695 720 64036
659 74 1 900 10 65237 918 71 66334 720
67053 441 603 746 66 68565 772 931
69370 812 939 70050 71042 516 889
72088 201 637 812 987 73395 74028 415
812 40 76560 76 759 77807 76055 652
768 83 860 79511 81017 71 498 81438
825 28 982 82586 685 83183 371 637
84356 85983 86467 87146 235 738 88274

Inwalida Błaga o palto

Miłosierdziu naszych. Czytelników po lecamy Z. A. byłego urzędnika, inwalidę wojennego chorego na gruźlicę płuca, od kilku lat bezrobotnego. Do czerwca otrzymałby czasowo przyznaną mu rentę inwalidzką, w wysokości 22 zł. 85 gr. miesięcznie i z tego się utrzymywał. Pozbawiony obecnie wszelkich środków do życia, mieszka w przytulku braci Albertynów. „Spi na gołych deskach bez żadnego okrycia, nie posiada nic poza letnim ubraniem. Może znalazłoby się ciepłe palto, dla okrycia biedaka, cierpiącego męki chłodu w obecnej jesiennej porze, lub może zechce kto ofiarować kwotę 15 zł., za którą można by stare palto nabyć.
Laskawo ofiary prosimy kierować do Administracji naszego pisma. Zgodzi, z, dla Z. A.

KUPON 50
Najweselejsza wiedeńska komedia muzyczna
„Karnawał i Miłość”
W rol. gł. bohater „CSIB”
H. THIMIG
oraz uroczą LIEN DEYERS
CASINO p. 6
Muz. J. STRAUSS.
Rez. K. LAMACZ.

IKS: „Kajdany życia” i dodatki.
KOMETA: „365 żon króla Pauzola” i rewja.
KINO PARAFII ŚW. ANDRZEJA: „Rewizor” i dodatki.
LOS: Od 4 — 8 „Olimpijczka Miłoci”, 8 — 11,30 „Zdobycie ci masy”.
LUX: „Królewski kochanek” i „No wa pleć”.
MEWA: „Nie jestem aniołem” i „To-to”.
MAJESTIC: „Chłopy z Placu Broni”.
MASKA: „Bunt młodzieży”, „Król areny” i dodatki.
MARS: „Sztuka życia” i „Syn Indji”.
MIEJSKIE: „Królowa Krystyna”.
MIEJSKIE (dla młodzieży): „Tunel”.
NOWA TOMBOLA: „Zdobycie ci masy” i „Nocny lot”.
OKO PRASKIE: „Sztuka życia”, „Poczwórny kochanek”.
PALACE: „Kochalam go”.
PAN: „Nedziny” II serja.
PETIT TRIANON: „Piękny jest świat” i „Szalona noc”.
POPULARNY (Zamojskiego 20): „Jaka mnie przagniesz”, „Mumja”.
PROMIEN: „Pantomus” i „Maskarada Rampampuru”.
PRAGA: „Burza” i rewja.
RAJ: „Kajdany życia” i dodatki.
RIVIERA: „Namiętni kochankowie” i dodatki.
ROXY: „Pożar nad Wołą”.
STYLOWY: „Maskarada”.
SOKOL: „Katarzyna Wielka”.
STAROMEJSKIE: „Światła wiewiórki” i dodatki.
ŚWIATOWID: „Wesołe Znamus”.
TON: „Cibi” i dodatki.
UCIECHA: „I cóż dalej, szary czło wiek”.
UNJA: „Kobiety w jego życiu” i rewja.
VARIETE KINO (gmach Cykur): Rewja „Jak za dobrych czasów” i film „Przybłąda”.

89905 90514 90 609 91155 77 356 497
706 835 918 92721 888 93834 64437 570
665 67 924 95194 208 519 96228 507
97075 99 117 348 98018 150 251 83 634
703 5 99355 676 825.
100114 977 101170 633 710 77
103055 732 104928 105105 67 544
107060 640 726 868 108419 710 18
902 109084 725 110306 786 111485
593 628 786 112721 113278 466 631
752 826 989 114678 949 115686 758
80 970 115001 202 328 846 117520
728 118456 59 573 92 905 119192 983
120404 38 86 705 121445 639 962
122399 129247 68 319 37 458 655
124619 126504 864 127410 45 642 80
128781 129311 58 456 773 130597
131203 339 856 66 954 182215 963
138154 134037 150 584 744 50
138055 125 56 691 136620 137149
55 203 78 84 138737 891 139119 235
876 78.
140049 179 142174 292 582 796
913 143314 499 684 144103 26 96
145224 71 146012 158 393 147338
148127 825 149059 375 416 74 150295
151366 80 823.
152463 99 158033 252 58 408 602
870 961 154216 483 922 79 155894
903 156105 157053 987 158078 336
479 575 159066 182 287 160147 670
161229 614 77 162386 400 825 163924
165112 83 166205 386 527 711
168011 85 494 169187 580 172388
614 731 173818 174556 175181 599
176218 77 672 177090 381 615 51
893 997 178117 363 580 90 179610
945

II ciągnięcie Wygrane po 100 zł.

1905 3997 4015 834 5072 6410 7653
753 8473 9243 12657 11781 975 15489
17649 18003 19599 20169 396 21042
691 22074 23275 24085 492 557 663
25412 26165 27414 659 28441 888 943
28993 30531 732 31274 519 894 33347
34257 806 35253 650 775 36652 37140
59 205 700 7 983 38042 477 39964 40
129 84 395 41059 42263 525 519 43236
622 849 980 45768 826 917 46018 47117
199.
50106 609 154 52102 929 53032 391
592 54742 931 57167 246 980 58091 737
60514 61378 62607 959 63872 80 911
68 64125 924 65287 715 66579 416 897
67879 68803 23 71026 29 423 72190
684 871 74077 931 76445 69 896 77055
302 472 621 833 78013 65 679 79069
463 977 80399 872 81047 607 82292 587
82960 85275 86304 502 727 65 927
87368 637 766 823 89635 91535 609 872
92312 93322 579 94706 834.
95621 981 96010 97132 602 98422
99224 100979 101799 110935 113625
900 114437 91 501 768 115024 403 600
828 116160 950 117753 118018 330 609
120529 121276 599 122692 744 123989
124188 124 679 769 125023 988 126293
704 128361 131130 895 133163 135365
749 136316 491 137039 729 138480
139161 900.
140274 388 868 143852 144261 617
146145 498 799 910 147220 381
150505 705 151097 158114 425 711
718 154401 155428 156133 253 157446
158992 159879 955 160113 83 161358
162618 163116 917 164487 165272
717 166383 687 727 168064 169259
170200 770 810 172540 173396
175306 176688 811 177247 178344
988 179165 740

III ciągnięcie Główne wygrane

Zł. 10.000 — 164458
Zł. 5.000 — 150243
Zł. 2.000 — 87666
Zł. 1.000 — 16683 36155 78535
115629 129082 174916
Zł. 500 — 26343 80017 108284
168942 163778
Zł. 400 — 8117 19069 20048 28142
54253 52267 71551 85757 87393
119975 121837 27960 140741 163974
Zł. 200 — 10689 26339 35365
48740 54481 58421 59903 71835
93447 102388 117815 138040 139259
158626
Zł. 150 — 4500 7944 16675 18692
20584 27127 37208 44657 47774
48422 46225 55220 61463 78430
110082 122081 142917 141978 144237
150892 152827 158868 168236 175255

Wygrane po 100 zł.

71 101 1073 640 2244 924 6895 7029
9764 67 10143 12841 13028 542 14674
16191 282 18424 20292 557 21933 22971
23856 973 24349 25199 293 614 28111
515 711 29316 31444 531 727 33358
34637 35463 36424 826 37908 38722
39064 377 696 40981 41218 315 42667
943 43691 44241.
45215 373 718 22 907 47115 203
48483 758 40492 50541 794 61205
55159 338 969 88 56197 457 67058
820 59581 60216 61571 64502 65092
601 992 66176 278 99 649 751 67377
68138 341 69316 70058 513 71192 677
96 72725 38 73 239 479 74274 75383
76013 618 902 77184 268 529 78362
695 900 80129 82208 640 887 83271
84564 85938 86188 501 645 59 88065
805 89746.
90193 92258 855 93847 94186 95325
57 406 627 96472 98645 99207 552.
104357 695 105874 107423 108055
141 382 541.
110205 111578 113114 115093 873
116540 119504 926 69
120286 95 122525 85 128705 997
131531 846 132799 133923 134177 91
135086 866 136023 137026 349 138917
140219 141627 143080 375 81 144497
958 145207 421 669 759 167145 148331
710 81 149784 864 919 91 151203
150187 842 153173 154527 15534
73 447 717 929 75 156232 332 158026
163161 464 770 166250 167883 168274
965 170472 978 172862 855 174223
177021 178179 567 785 179779

Wygrane po 50 zł.

39 300 469 81 788 1270 302 880 946
2239 302 21 863 67 96 4383 515 857
5428 662 717 8219 764 9020 860 10278
741 985 11737 819 38 12153 817 13077
90 967 14339 876 15125 90 612 16038
78 380 17415 18025 224 578 19050 740
21004 919 20104 431 49 707 17 61 966
81004 661 702 40 22579 23018 465
24037 475 25314 88 617 986 26219 725
90 27110 846 23240 600 29031 92 118
292 427 961 30011 26 382 842 3169
837 32943 70 320 55 494 716 915 33143
84217 766 35102 73 366 595 36070 75
17006 59 190 351 543 38505 39773 815.
4240 510 41535 654 42521 659 8 7291
65 44292 571 665.
45085 177 585 46007 857 4789
181 476 48190 236 318 631 713 49321
457 991 50665 51107 786 932 52228
57 842 53250 366 436 532 65 697 855
54035 552 709 811 978 56217 65 587
656 57174 343 58898 59807 607 930
60126 28 61228 49 62347 99 592
762 897 63224 612 64108 481 679
878 91 65044 353 97 428 83 66204
401 786 800 52 962 67663 753 68040
645 719 894 89082 602 855
70089 177 481 716 812 71046 193
308 73591 74061 712 888 75445 739
75 95 96094 261 349 71 406 642 90
77812 78192 289 488 573 843 849
79207 485 680 830
80865 81179 201 514 929 82484
728 83662 532 84837 938 85840 86156
535 87039 65 118 88345 844 944 55
90193 987 91135 247 325 92149 96
939 93650 786 859 94030 613 36 95541
679 917 94 96059 180 98166 89 471
99216 340 72 16.
100180 89 235 101678 102002 662
931 50 62 103051 170 98 829 959 104759
79 877 105078 482 980 107407 108348
91 109085 104 38 619 961 85.
110018 107 303 111193 402 112239
314 38 761 843 113067 169 231 56 594
633 114527 649 115756 802 25 116176
826 118006 153 903 119294 621
120130 397 1212179 452 63 904
122043 142 49 523 725 123827 124087
111 308 44 736 48 125119 735 965
126295 617 928 127396 601 129977.
130397 407 131289 132046 197 453
646 75 133327 417 538 134239 135494
136113 298 576 137642 138125 97 555
843 139047 132 421.
140229 55 71 398 741 84 141001
233 443 764 142041 65 451 610 727 61
143057 397 720 144383 502 12 83
145033 56 245 521 146140 48 721
741039 249 459 608 148292 821 599
149227 5212 998.
150697 151290 324 546 69 684 725
152382 502 72 816 995 153138 429
953 54185 379 55406 765 153066 812
157419 601 158001 255 845 583
159277 786 160049 896 161257 406
36 816 902 162606 988 163135 597
165168 368 413 380 541 166768 78
98 936 167257 393 415 578 98 168124
756 169798 894
171361 494 857 974 172216 535
573 963 73443 74010 399 784 75200
820 959 177318 773 902 95 178221
91 718 957 179056 708 84 77

21 414 525 77 650 855 61 93 94 946
142188 296 321 60 641 94 143201 51
67 435 554 144283 359 93 429 621
145304 578 146660 824 147064 123 50
204 637 149264 335 461 63 543 857 999
149164 219 464 99 634 798 150087 412
592 684 789 940 60 151420 555 675 971
152118 22 251 79 318 511 636 762
93 876 158095 885 986 154170 242
361 634 931 155156 229 71 303 533
43 867 911 158067 102 732 89 825
64 157150 495 692 752 810 904 158021
253 426 27 650 90 896 159215 35
417 88 529 624 845 939
160160 516 63 836 161158 322
64 496 607 162019 119 732 163022 29
267 320 445 751 978 164095 375 443
45 96 646 68 721 82 972 165137 300
5 466 81 584 842 994 166834 563
826 38 167000 55 559 680 845 96
168152 235 305 420 99 568 985
169500 160 306 70 742 843 96 947
170437 665 758 171167 529 687
789 852 69 904 172080 104 604 70
887 983 94 173081 215 87 855 588
95 719 864 174407 779 95 175242 56
325 403 14 514 96 176084 156 212
69 352 434 51 576 613 28 817 972
177098 315 21 446 601 66 707 850
178032 84 204 18 490 6

Projekt wieży Babel Zorza polarna — grą dusz zmarłych

W Paryżu stanie dwu-kilometrowa wieża obrony przeciwlotniczej

W roku 1937 w Paryżu odbędzie się wystawa światowa. Francja przygotowuje się do niej b. starannie i zamierza zdobyć się na kilka imprez, które mają zadziwić cały świat. Jak już pokrótce donosiliśmy, jedną z atrakcyj będzie wieża, wysokości dwóch tysięcy metrów, wobec której wieża Eiffla stanie się zabawką. Inicjatorami gigantycznej budowli są znani francuscy konstruktorzy „żelbetnicy“ Loisir i Faure - Du javic.

Wieża projektowana łączyłaby piękne z pożytecznym i miałyby nie tylko znaczenie turystyczne, lecz byłaby użyta dla celów obronnych oraz zdrowotnych. Stolica Francji, położona niedaleko granicy, była już w czasie wojny celem ataków samolotów niemieckich. W przyszłej wojnie, kolosalny rozwój techniki bombardowania z samolotów postawi Paryż w sytuacji katastrofalnej.

Nalot samolotów będzie tak nagły, że obrona może nie zdążyć przeciwstawić się eskadrom wroga wskutek dalekiego położenia lotnisk od miasta. Nim samoloty francuskie wystartują, osiągną potrzebną wysokość i zaatakują nieprzyjaciela, samoloty bombardowe znajdują się nad Paryżem i

będą mogły nawet podczas walki z francuskimi lotnikami zrzucać bomby z gazem trującym.

Otóż ta wizja przyszłego nalo- tu eskadr nieprzyjacielskich niepokoi konstruktorów, jak zresztą całe społeczeństwo francuskie. Wynikiem tego jest projekt, aby na wieżę wybudować lotniska na dużej wysokości i ustawić kilkanaście najnowszych dział przeciwlotniczych.

Samoloty obronne będą mogły, startując z tych lotnisk, bardzo prędko dotrzeć do nieprzyjaciela i spotkać go poza granicami Paryża. Oprócz tej dogodności — lotniska, położone na wieży, będą mniej dostępne dla ataków nieprzyjaciela.

Wieża będzie posiadała trzy lotniska na wysokości 600 m., 1300 i 1800 m. Każde z nich będzie miało kształt pierścienia, szerokości 150 m., opasującego wieżę i będzie nakryte u góry stożkowym dachem falistym dla ochrony przeciwbombowej. Otwory do wylatywania samolotów będą miały wysokość 30 m. i szerokość 50 m.

Na najwyższym punkcie mogłoby się mieścić sanatorium dla chorych, wymagających górskiego leczenia.

Na wieży oprócz lotnisk, sanatorium i kilkunastu dział przeciwlotniczych znajdzie się jeszcze szereg najrozmaitszych urządzeń — jak stacja radiowa, reflektory, warsztaty lotnicze, biura, placówki naukowe do badań atmosferycznych i t. d.

Konstrukcyjnie wieża będzie stanowiła rurę koniczną, mającą przy podstawie średnicę 210 metrów, u góry — 40 m., o grubości ścian u podstawy do 12 m. Podstawy lotnisk i ich stożkowe nakrycia będą podtrzymywać kratowe dźwigiary stalowe z pokryciem żelbetonowe.

Wewnątrz rury będzie urządzone, oprócz kilku wind, spiralna droga, prowadząca na szczyt. Ciężar wieży będzie wynosił około 10 milionów ton.

Autorzy projektu mają zamiar wybudować wieżę w ciągu dwóch lat i kilku miesięcy, t. j. do roku 1937.

Znany podróżnik podbiegunowy Colin Rose w ostatniej swej książce ilustruje w sposób następujący wierzenia metafizyczne Eskimosów:

„W nocy, w której opuściliśmy Port Burwell, pojawił się na niebie pas świetlny, wyglądający jak resztki zachodzącego słońca, lecz bez ciepłej tonacji zmierzchu. Poza to światło to nie jaśniało na horyzoncie, lecz wysoko na niebie. Niebawem pas ten zamknął się w olbrzymi pierścień, zawisły na gwieźdźstwie niebie. To zorza polarna.

Nawet gołem okiem rozpoznać mogliśmy, że cudne to zjawisko świetlne składało się z niezliczonej ilości promieni pionowo obok siebie stłoczonych. Kiedy korona zorzy znowu się rozwinęła w falującą na firmamencie wstęgę i kiedy wstęga ta zaczęła drgać niby reklama świetlna z milionów żarówek, przypomniało mi się nagle, że Eskimosi widzą w zorzy

polarnej dusze zmarłych, harujące w wesołej grze po niebie wieczornem.

Eskimosi posiadają, jak na naród pierwotny, zdumiewająco amaterjalne wyobrażenie o duszy po śmierci.

Zmarli według ich wierzeń żyją wprawdzie także w postaci ludzkiej, lecz składają się jakby z niczego. Żyją oni w siedzibach ludzkich, lecz nie potrzebują ani drzwi ani okien. Przenikają przez ściany jak wogóle przez wszelką materję, nie będąc bezistotnymi cieniami, jak mieszkańcy hadesu greckiego.

Przeziwne, są to wesołe, żyjące istoty. Widząc nad sobą zjawisko zorzy polarnej, rozumieją, skąd Eskimosi wzięli to wyobrażenie duszy. Cudowna ta zjawia się równocześnie materialna i amaterjalna. Te promienie stoją na niebie tak, że wydaje się: wstarczy wyciągnąć rękę, aby je uchwycić, a przenikają siebie równocześnie niby cienie. Wierzenie jednak, że wcielone w zorzę polarną dusze grają właśnie w piłkę nożną, w dodatku okrągłą czaszką morsa, jest jak dla nas wyobrażenie zbyt rubasznem i mało poetyckiem.

Eskimosi są mimo swego uduchowienia narodem, który wskutek surowej przyrody ich kraju,

zmuszony jest poświęcać jak największą uwagę materialnej stronie życia. W gorących Indjach potrafi ktoś prowadzić życie kontemplacyjne, zapomocą pacierzy i garści ryżu, pod biegunem jest to niemożliwe, jeżeli nie dojdzie do tego jeszcze kilka funtów mięsa i tłuszcza.

Dlatego też niebo Eskimosów roi się od wszelkiej zwierzyny. Najważniejsze jest, żeby wszystkie dusze przedewszystkiem były syte. Do tego nieba dostają się atoli jedynie ci, którzy utonęli lub pozabawieni zostali życia.

Kto nie odpokutował za swe winy śmiercią gwałtowną, ten dostaje się do „waskiego kraju“, położonego między dwoma morzami. Tutaj panuje zmrok zimowy. I tutaj jest zwierzyna pod dostatkiem tak, iż nikt nie potrzebuje cierpieć głodu. Lecz tu nie można tak wesoło żyć jak w „kraju dnia“. Tutaj idzie na pokutę za grzechy, kto z grzechami zszedł z tego świata.

Każdy Eskimos pragnie wejść do jasnego nieba. Tem się też tłumaczy, że Eskimos nieumiejący pływać, wyrusza swym kajakiem na burzliwe morze bez najmniejszej obawy. Śmierć na morzu jest dla niego tem, czem śmierć dla mahometanina w bitwie.

Czy nauka może przepowiedzieć Długość życia?

Dotąd na pytanie: jak długo będzie żył? — odpowiadały nam wróżki, karty, chiromanci i t. p. Obecnie sprawą tą zainteresowała się nauka.

Prof. Abderhalden po długoletnich doświadczeniach znalazł sposób naukowy, zapomocą którego określić można wiek człowieka i jego szanse życiowe. Nie wiek, poświadczany przez metrykę, lecz stan i miarę zużycia naszych organów, a przede wszystkim stan naszego białka.

Ktoś może być już w młodych latach starym, inny zaś pozostaje młodzieńcem aż do wieku późniejszego. Każdy człowiek jest tak stary, jak jego naczynia, jego serce lub jak się czuje. Jest to tylko połowa prawdy. Właściwie powinno się mówić: każdy człowiek jest taki stary, jak białko jego komórek. Młode i stare białko różni się pod względem zawartości wody, swej struktury, swej aktywności życiowej i zawartości substancji odpadkowych.

Do doświadczeń swych użył profesor Abderhalden królików. Jeżeli się królikowi zastrzyknie zarazki gruźlicy, w krwi jego tworzy się będą substancje obronne, rozpuszczające wyłącznie białko zarazków tuberkulicznych, a żadne inne. Jeżeli się królikowi zastrzyknie białko ludzkie i utoczy po pewnym czasie nieco krwi, krew ta stanie się mętna jedynie po dodaniu białka ludzkiego, gdyż wytworzyła ona substancje obronne jedynie przeciwko biał-

ku ludzkiemu.

Reakcja jest jeszcze o wiele dokładniejsza, gdyż rozróżnia ona nie tylko białko rozmaitych zwierząt, lecz także białko poszczególnych organów, jak wątroba, mózg, śledziona, mięśnie i t. d. I w każdym poszczególnym wypadku wytwarza specjalne fermenty niszące.

Doświadczenia profesora Abderhaldena wykazały też, że za ich pomocą określić można także wiek białka. Sposób jest w zasadzie prosty. Daje się królikowi zastrzyk białka młodego człowieka. W krwi królika powstają substancje, kierujące się specjalnie przeciwko białku młodego człowieka; białko to o wiele szybciej się rozkłada, niż białko człowieka starszego.

W ten sposób można stwierdzić, czy białko pochodzi od dziecka, od człowieka młodego, dojrzałego, czy też starca, oczywiście wiąże w rozumieniu stanu biologicznego danego indywidualum.

Jeżeli się do doświadczeń używa kilku królików, którym zastrzyknięto białko ludzi rozmaitego wieku, można na reakcji ich krwi odczytać dokładnie stan biologiczny każdego indywidualum i postawić prognozę co do dalszego jego życia.

Natura sama i w tym przypadku dała człowiekowi niezawodny sposób rozwiązania ważnego zagadnienia.

A propos

Winowajca

Dr. J. słynie w Warszawie z jowialności i niema dnia, aby nie zdarzyła mu się jaka przygoda. Oto jedna z ostatnich.

Szedł sobie ubiegłej niedzieli do Fary i w zarzyszeniu, zamiast wpoprzek, przeciął ulicę naskos. W tej chwili znalazł się przy nim policjant. Był widocznie w złym humorze, bo wsiadł na lekarza zgóry.

— Dziwię się — zaczął reprimendę — że pan, starszy człowiek i robi takie świństwo, żeby przez ulicę...

— Co takiego? — przerwał lekarz pógłosem, lecz z naciskiem — świnstwo? Pan powiedział świństwo?

Policjant zmieszał się.

— Jakim prawem pan mnie obraża?

Pańskie prawo jest wyjąć kwitarjusz i wystawić mi mandat karny. Wtedy bym pana szanował, jako policjanta, a tak... pański numer jest sześćdziesiąt pięć, sześćdziesiąt cztery. W porządku. Jutro będzie o wszystkim wiedział pan naczelnik Czyniowski.

Na czoło biednego policjanta wystąpiły krople potu. Lekarz, w dalszym ciągu nie wypadając z roli, perorował:

— Policjant, mój panie, powinien być wzorem taktu. Wszyscy mogą pozwolić sobie wobec policjanta na niegrzeczność, ale policjant na wszystkie niegrzeczności musi odpowiadać zachowaniem nawskróś dżentelmeńskim. Na tem polega ciche bohaterstwo jego zawodu, tak jak bohaterstwo jawno polega na narażaniu się na kule złooczyńców. Pan, panie sześćdziesiąt pięć, sześćdziesiąt cztery nie dobiegł do roli podwójnego bohatera i o tem będzie wiedział pan naczelnik Czyniowski. Żegnaj pana.

Policjant błędnym krokiem wrócił na posterunek, a lekarz poszedł sobie dalej w kierunku Fary. Wracając po godzinie, przystanął na rogu ulicy i patrzył na nieszczęśliwca, od którego społeczeństwo wymaga, aby był podwójnym bohaterem. Stał biedak i semaforzył rękami, ale widać było, że czynił to mechanicznie, że jego myśli błądzą dokoła jutrzejszej rozprawy z naczelnikiem.

— Nie miałem serca — opowiadał później lekarz — trzymać go dłużej w tej rozterce. Podszedłem i rzekłem:

— Panie sześćdziesiąt pięć, sześćdziesiąt cztery. Wracam właśnie z kościoła. Widzi pan... tam... w pewnej chwili mowiliśmy słowa: „I odpuść nam nasze winy, jako i my odpuszczamy naszym winowajcom“. Pan jest mój winowajca. Odpuszczam panu. Naczelnik Czyniowski nie będzie wiedział o niczem. Przepraszam pana, że go naraził na godzinę przykrych myśli.

— Dziękuję panu! — zawołał policjant gorąco — przyrzekam, że odstąpi na wszystkie niegrzeczności, będę odpowiadał anielskim dżentelmeństwem!

Very

Złudzenie cudu Niezwykłe zjawisko optyczne

W miejscowości Albetretto, w okolicy Faenzy we Włoszech, podczas nabożeństwa w kościele zaszedł wypadek niezwykłego odbicia się światła tak, że zjawisko to mogło sprawiać wrażenie cudu. Odbywało się w tym kościele czterdziestogodzinne nabożeństwo i wystawienie Najśw. Sakramentu. Dokoła płonęły zapalone świece.

W pewnej chwili ks. Franciszek Ricci, proboszcz miejscowy stwierdził ze zdumieniem, że na hostji św. widoczne są jakoby kontury i barwy. Przyjrawszy się dokładnie, rozróżnił postać Dzieciątka Jezus z wyciągniętą do błogosławieństwa rączką.

Nie wiedząc narazie co sądzić o tym fakcie, uznał za właściwe zbadać sprawę dokładniej i wysłał inne osoby do ołtarza, unika-

jąc możliwości zasugerowania im tego co sam widział. Wszystkie osoby widziały to samo.

Badając potem bliżej przyczyny niezwykłego zjawiska, zarówno proboszcz jak i władze miejscowe stwierdziły, że na suficie kościoła znajduje się malowidło zupełnie podobne do odbicia w monstrancji. Nad drzwiami zaś wejściowymi znajdowało się okienko, przez które snop światła padał na owe malowidło.

Ten właśnie fresk odbijał się w bliżej niewytłumaczony sposób w monstrancji. Po pewnym czasie zjawisko znikło.

Proboszcz zwrócił się do pewnego uczonego w dziedzinie zjawisk optycznych, celem uzyskania zadowalającego wytłumaczenia faktu.

Podróżni samolotem

J. Jukowski

18)

MAŁY GARNIZON

POWIEŚĆ

— E! Co tam pan rejent nas, jak małe dzieci, strufuje! — przerwał ksiądz proboszcz, drapiąc brodawkę na nosie, co było u niego oznaką najwyższej irytacji.

— I za pozwoleniem — dodał p. Cirko, dumnie wypinając pierś, na której ostrzegawczo zabrzęczały medale, — proszę teraz w wolnej ojczyźnie nie dawać nam przykładu z gnębieli!

— Och, rejentuniu coś nie w humorku! — szczebiotała pani prezeska.

Morsikiewicz z rozpaczliwą miną, dotychczas steno-grafujący gładzenie pana rejenta, zatrzymał się wzniesionym w górę ółwkiem i bezradnie spoglądał na swego szefa. A pan Cirko, zaperzony, atakował dalej rejenta, który stukał zgiętym palcem w stół, wywołując do ucieszenia się. Dłuższą chwilę trwało ta scena, wreszcie zniecierpliwiony Lewik powstał, prosząc o głos.

— W sprawie formalnej. Państwo pozwola, że pominiemy milczeniem kwestję przemówienia pana rejenta i przejdziemy do właściwej sprawy.

— Brawo! — zawołał ksiądz proboszcz — wojsko wszystko krótko załatwia, mach - ciach i gotowe. Słuchamy!

— Otóż — kontynuował Lewik — przyniosłem gotowy program, przemyślany i zastosowany do lokalnych warunków.

Odczytał poszczególne punkty programu, dodając ko-

mentarże. Gdy skończył, rozpoczęła się znowu dyskusja, odbiegająca od tematu. Wreszcie okazało się, że i tak Lewik bierze na siebie organizację całej imprezy i na tem całe zebranie się skończyło.

— Panie kapitanie! Proszę — pani prezeska nachyliła się tak blisko twarzy Lewika, że prawie dotykała go swym spiczastym nosem — proszę nie zapomnieć zarezerwować w łoży miejscy dla Związku .Pracy Obywatelskiej Kobiet. Będę panu nieskończenie wdzięczna, pan jest taki miły...

— Słuchaj, Stefek, — zwrócił się Lewik do Daleckiego. — wiesz, idę z naczelnikiem jeszcze omówić parę spraw.

— No, nie bujaj mnie, idziesz pewnie zalewać... Mów co chcesz. Piędzy ci nie dam, bo sam nie mam.

— Nie, co innego. Wstąpię po drodze do Heleny i powiedź jej o demnie... wiesz..., że... tego..., no... że to dłużej potrwa, no i tam coś wiesz wymyśl. O, najlepiej, że wyjechałem na wieś. No, serwus, już ty to potrafisz! Bądź zdrow!

Dalecki, idąc do Heleny, był pod wrażeniem zebrania. Rozważał w sobie:

— Pułkownik zarzuca nam, że nie utrzymujemy stonków z miejscową inteligencją. Hm, łatwo to powiedzieć. Jedyne chyba możliwe jeszcze gość w tej zapadłej dziurze, to poseł Z., który i w kasynie bywa i u siebie przyjmuje oficjów, a o którym opowiadał kpt. Tatarek, że posiada rekord w krótkości mów parlamentarnych, gdyż przemawia tylko przez podniesienie ręki.

Zebranie nastroiło Daleckiego na wesoło. Ostatnimi czasy uspokoił się już, choć stosunek jego do żony nie uległ zmianie. Czuł do niej stałą, prawie wrogą niechęć, odnajdując w niej cechy obłudnej, małostkowej natury.

dotąd, jakimś dziwnym trafem, niezbyt wyraźnie zauważonej.

Helena przywitała Daleckiego objawami wielkiej radości. Trzymając jego rękę w swej dłoni, ciągnęła go do pokoju i zasypywała pytaniami.

— Co się z tobą dzieje? Dlaczego nie pokazujesz się? Czy nie czujesz, że tęskniłam do ciebie? — uśmiechała się zalotnie.

— Nie może być! Ale czekaj, naprzód muszę spełnić misję, w jakiej tu przyszedłem. Otóż Tosiek polecił mi oznajmić, że musiał wyjechać w pilnej sprawie i że nie wie wie kiedy wróci.

Helena spojrzała na Daleckiego z wyrzutem.

— No, kłam i ty jeszcze! A zresztą, niech go wszyscy święci kochają! To i lepiej, poczęstuj cię wiśniakiem mojej roboty.

— No, to podwójnie będzie mi przyjemnie — wpadł w ton Heleny.

Siedzieli na otomanie. Dalecki opowiadał jej jakiś wesoły kawał. Wpatrywała się w niego jakimś dziwnym wzrokiem, pod którym zaczął się mieszać. Przez rękę, która bezwiednie operowała się o jej biodro, płynąc zaczął, jak gorący strumień, fluid jej ciała.

— Helu! — Przynurzył się bliżej.

Bliskość tej młodej kobiety i alkohol wzburzyły mu krew.

— Helu! — powtórzył nachylając się nad nią. Zwinnym ruchem zarzuciła mu ramiona na szyję i przywarła w pół rozchylonymi wargami do jego ust. Dalecki tracił panowanie nad sobą. Ręce jego nieprzymiennie zaczęły błądzić po jej ciele. Trzymała jego głowę w dłoniach, przyciskając ją silnie do ciała.

— Helu... — wyszeptał prosząco.

(D. c. n.)

Ceny ogłoszeń:

za miejsce wysokości 1 milimetra przez szerokość jednej szpal-ty (na wszystkich stronach po 6 szpal-ty); na 1-ej stronie — 1 zł, w tekście (wśród artykułów) — 70 gr., w reklamach (wśród ogłoszeń) — 50 gr., na ostatniej stronie — 60 gr. Notatki reklamowe — 1 zł. Komunikaty (specjalne) — 1.50 zł, lekarskie — 30 gr. Nekrologia — 30 gr. Drobne po 20 gr. za wyraz, duże litery w ogłoszeniach „drobnych“ liczy się za oddzielne wyrazy, a tusty druk — podwójnie. Notatki reklamowe oznacza się cyfrą (N.), a komunikaty specjalne cyfrą (Kom.). Za terniny druku ogłoszeń Administracja nie odpowiada.

Wydział ogłoszeń: Zgoda 1, tel. 691-56 — biuro czynne od godz. 9 rano do 6 wiecz.

Nierównik: Tadeusz Ucieszyński.